

WSPÓLNOTA W MISJI

biuletyn Wspólnoty Życia Chrześcijańskiego w Polsce

Nr 62

wrzesień – grudzień 2003

Warszawa

**O jak są pełne wdzięku na górach
nogi zwiastuna radosnej nowiny,
który ogłasza pokój,
zwiastuje szczęście,
który obwieszcza zbawienie (Iz 52,7)**

Wszystkim członkom i sympatykom WŻCh
życzymy, aby przeżywanie tajemnicy Bożego Narodzenia
rozniecało wzajemną miłość i przyjaźń.

Niech pokój i radość z narodzin Jezusa goszczą w Waszych
sercach i domach.

Niech każdy budując Wspólnotę Życia Chrześcijańskiego
rozsiewa wszędzie dobro i będzie czytelnym świadkiem Boga.

Redakcja

w numerze:

- Zgromadzenie Światowe WŻCh – Nairobi – E. Dybowska 2
- Zalecenia ze Zgromadzenia Światowego WŻCh (Projects 124) . 3
- Uchwała RG – Sulejówek – założenia programowe 5
- List do przyjaciół, wspólnotowiczów i sympatyków WŻCh
– Teresa Błaszkiwicz – prezydent WŻCh w Polsce 7
- Rekolekcje w Zakopanem – A. Prawdzik, K. Seremak 9
- Aby nie stać w miejscu - świadectwo – E. Piasta 10
- Seminarium o rekolekcjach w ciągu życia – T. Walter 11
- Wyniki pracy, wnioski i propozycje sesji w Trójmieście –
A. Pocijewska 12
- Po owocach poznacie ich – szczecińskie spotkanie
uczestników rekolekcji ignacjańskich 2003 – A. M. Jeleń 13
- Spotkanie prewspólnot w Łodzi – A. Prawdzik, K. Seremak ... 14
- „Wakacje z Bogiem 2003” – B. Rogalska, ... 15
- Wiadomości z WŻCh w Szczecinie i Kaliszu 16
- Misterium dzieciństwa i życia ukrytego Jezusa (fragmenty)
– G. Knopik 17
- Warto przeczytać 19
- Znajdziesz na stronach www 19
- Seminarium o przymierzu w Toruniu – zaproszenie 20
- Zaproszenie na rekolekcje do Kalisza 20
- Domy rekolekcyjne zapraszają 21
- Poezja na Boże Narodzenie 24
- Opowieści rodzinne 24

"Przyszedł, aby nam pomóc żyć:
żeby poprzez naszą małość,
podłość, nędzę,
poprzez chęć przeslizgnięcia się
przez świat w wygodzie i spokoju
potrafiła się przebić nasza wspaniałość;
żebyśmy, mali spryciarze, potrafili
rzucić na szalę służby Dobru –
siebie samych"
ks. Mieczysław Maliński

**Pełnych Bożej radości, nadziei
i ufności**

**Świąt Bożego Narodzenia 2004
wraz z pamięcią i modlitwą**

krajowy asystent kościelny WŻCh
Dariusz Michalski SJ

Małgorzacie Golanowskiej, Dorocie Kuleszy-Wrzošek, Markowi Kwiatkowskiemu składamy serdeczne podziękowanie za pracę przy redagowaniu Biuletynu w ostatnich latach.
Dziękujemy za Waszą cierpliwość, wytrwałość i serce.
Z nadzieją na dalszą współpracę

Rada Wykonawcza

N a i r o b i

Zgromadzenie Światowe Wspólnoty Życia Chrześcijańskiego

**W dniach 30 VII – 8 VIII 2003 roku odbyło się w Nairobi Zgromadzenie Światowe WŻCh. Przed Zgromadzeniem i cały czas w trakcie Zgromadzenia towarzyszyło delegatom jego motto:
„Posłani przez Chrystusa członkami jednego ciała”.**

Do Nairobi przybyło ponad 50 narodowych delegacji WŻCh z całego świata (każda składająca się maksymalnie z 3 osób) oraz kilka delegacji o statusie obserwatora. Całe spotkanie odbywało się w dynamicie procesu złożonego z 6 następujących po sobie bloków. Całość rozpoczęła się Eucharystią pod przewodnictwem Arcybiskupa Nairobi, który w imieniu Kościoła lokalnego przywitał uczestników Zgromadzenia. W imieniu gospodarzy powitała uczestników prezydent WŻCh w Kenii Catherine Waiyaki.

Treścią bloku I był Obecny stan WŻCh. Każda delegacja przedstawiła krótko swoją narodową wspólnotę i symbol, który wyrażał aktualną sytuację wspólnoty w danym kraju. Symbolem polskiej WŻCh był kamień soli z Wieliczki, który oznaczał przeżywanie Przymierza w polskiej WŻCh. Prezentacja wspólnot narodowych charakteryzowała się dużą różnorodnością symboli. Zauważalna była również spora aktywność wspólnot na całym świecie, które odczytują i podejmują w swoich zaangażowaniach apostoelskich sytuację danego kraju. Dla pełnego obrazu światowej WŻCh delegaci zostali zapoznani ze sprawozdaniem Prezydenta Światowego WŻCh – José Maria Riery, Przewodniczących Światowego Sekretariatu WŻCh – Giles i Leah Michaud oraz wiceasystenta kościelnego WŻCh – o. Fernando Salasa SJ. Tak więc w bloku I delegaci mieli możliwość zobaczenia gdzie jako światowe WŻCh jesteśmy i skąd przychodzimy. Na zakończenie bloku I odbyło się głosowanie nad przyjęciem nowych wspólnot do Wspólnoty Światowej WŻCh. Światowa WŻCh powiększyła się o pięciu nowych członków z: Wybrzeża Kości Słoniowej, Chorwacji, Republiki Dominikany, Nigerii i Puerto Rico i liczy obecnie 58 członków – Wspólnot Narodowych.

Blok II to: *Prośba o łaskę potrzebną, aby odpowiadać na wezwanie Boga, by być ciałem apostoelskim.* W trakcie tego bloku delegaci przyglądali się gdzie teraz jako światowe WŻCh jesteśmy. Pomocą ku temu była refleksja o. Tonego Mifsud SJ, który mówił m.in., że nie wystarczy być przeciętnym, trzeba pragnąć więcej. To więcej dla WŻCh teraz, to być bardziej wspólnotą apostoelską. Na zakończenie bloku II każdy z uczestników został zaproszony do określenia swojej własnej dyspozycji do stawiania naprzeciw wezwaniu aby stawać się wspólnotą apostoelską (ciałem apostoelskim).

Blok III: *Wezwani do bycia w dyspozycji do stawiania się wspólnotą apostoelską.* Był to czas kiedy delegaci mieli okazję przyrzeć się historii WŻCh od chwili powstania w XVI wieku. Zapoznali się (lub przypomnieli) z historią Łaski, która okazywana była tym, którzy poprzedzali na nas drodze WŻCh. Uczestnicy

zobaczyli jak owo wezwanie do bycia wspólnotą apostoelską realizuje Wspólnota w Kenii, odpowiadając na potrzeby społeczne swego kraju. Nie były to tylko fakty, ale umożliwiono uczestnikom Zgromadzenia zobaczenie konkretnych miejsc w Kenii, które wymagają zaangażowania apostoelskiego. Przykład Kenii miał być impulsem do pracy w grupach delegacji narodowych, aby to samo wezwanie odczytać w kontekście własnego kraju, a później regionu (dla nas był to region Europy) odpowiadając na pytanie co możemy zrobić razem? Na zakończenie bloku III inspirowani wystąpieniem Asystenta Kościelnego Światowej WŻCh – Ojca Generała Petera-Hansa Kolvenbacha SJ pt. *Święty Ignacy i „czucie z Kościołem”* uczestnicy odpowiadali na pytanie czy otrzymaliśmy jako WŻCh wezwanie do bycia wspólnotą apostoelską dzielącą odpowiedzialność w misji. O odpowiedź została poproszona każda delegacja narodowa w imieniu swojej wspólnoty narodowej.

Blok IV: *Współpraca z Towarzystwem Jezusowym.* Uczestnicy wysłuchali trzech członków WŻCh z Ekwadoru, z Francji, z Chile oraz trzech jezuitów z Niemiec, z Kenii, z Hongkongu, którzy dzielili się doświadczeniem *partnerskiej* współpracy i dzieleniem odpowiedzialności w misji między WŻCh i jezuitami. Ten blok wypełniły dyskusje i rozważania na sesjach plenarnych, oraz w trakcie spotkań w grupach regionalnych lub światowych. Podsumowaniem tych refleksji jest wspólny dokument wyrażający obustronną dyspozycję do współpracy dwóch ciał apostoelskich: WŻCh i Towarzystwa Jezusowego.

Blok V: *Struktury i procesy w WŻCh jako wspólnoty apostoelskiej.* Blok V to bardzo intensywny czas, który zbierał/[gromadził] owoce pracy i refleksje jakie się pojawiły w czasie Zgromadzenia. Specjalnie powołana komisja pracowała nad dokumentem końcowym, który był dyskutowany i dopracowywany w szczegółach na forum całego Zgromadzenia Światowego WŻCh. Porządkuje on i akcentuje w dużej mierze sprawy, które winny pomagać stawać się WŻCh coraz bardziej wspólnotą apostoelską na wszystkich szczeblach. Uczestnicy Zgromadzenia wysłuchali sprawozdania finansowego, gdzie jasno zobaczyli, że odpowiedzialność finansowa za wspólnotę to również część odpowiedzialności za życie wspólnoty. Na zakończenie bloku V odbyło się głosowanie nad wcześniej zgłoszonymi poprawkami do Norm Ogólnych WŻCh.

Blok VI: *Wybory Światowej Rady Wykonawczej WŻCh.* Na zakończenie swoich obrad Zgromadzenie Światowe WŻCh wybrało Światową Radę Wykonawczą, która będzie służyła wspólnocie najbliższe 5 lat. Skład RW: prezydent – Daniela Frank (Niemcy); wceprezydent

– José Reyes (Chile); sekretarz RW – Leah Michaud (Kanada); doradcy: Levi Matseshe (Kenia), Chris Micallef (Malta), Lois Campbell (USA), Rita El Ramy (Liban). W skład RW z urzędu wchodzi: asystent kościelny – Peter-Hans Kolvenbach SJ, wiceasystent kościelny Fernando Salas SJ, przewodniczący Sekretariatu Światowego – Guy Maginzi (Kongo). Nowo wybrana RW skorzystała z możliwości dokooptowania doradcy i zaproponowała udział w RW – Sandrze Chan Shuk Yan z Hong Kongu. Po wyborach w czasie Eucharystii kończącej Zgromadzenie Światowe WŻCh w Nairobi członkowie nowej RW zostali posłani do służby Wspólnocie przez Światowe WŻCh w osobach swoich przedstawicieli.

Ubogaceni swoją obecnością i doświadczeniem wspólnoty zostali rozesłani do swoich wspólnot narodowych członkowie jednego ciała.

Opracowała Ewa Dybowska

(Z Biuletynu Projects nr 124)

Zalecenia ze Zgromadzenia Światowego w Nairobi do Wspólnoty Życia Chrześcijańskiego

„Posłani przez Chrystusa członkowie jednego ciała”

Preambuła

My, delegaci Zgromadzenia Ogólnego Światowej Wspólnoty Życia Chrześcijańskiego, zebrani tutaj, w Nairobi, w Kenii, w 2003 roku, czujemy się utwierdzeni w naszym powołaniu, aby stawać się świeckim ciałem apostołskim dzielącym odpowiedzialność w misji w Kościele. Wiemy o różnych stopniach doświadczenia na drodze WŻCh pośród naszych zróżnicowanych, pełnych bogactwa wspólnot. Jako ciało apostołskie, decydujemy się, by w tej różnorodności iść razem jako wspólnota światowa, wspierając się wzajemnie w naszych słabościach i dodając jedni drugim siły.

Będąc w drodze, z wdzięcznością dostrzegamy odczuwalną obecność Pana pośród nas. W miarę jak posuwamy się naprzód w kierunku stawania się jednym ciałem apostołskim, zauważamy z pokorą naszą całkowitą zależność od Boga oraz osobistą i wspólnotową konieczność, by się do Niego ciągle nawracać.

W formacji:

Zgromadzenie Ogólne przypomina Wspólnotom Narodowym oraz Światowej Radzie Wykonawczej (ŚRW) WŻCh o ich odpowiedzialności za:

1. Zachęcanie i wspieranie wszystkich swoich członków w braniu udziału w Ćwiczeniach Duchownych (ĆD) św. Ignacego;
2. Uświadamianie faktu, że styl życia WŻCh jest jednym ze przeżywanych na sposób świecki wcieleń ĆD w życie;

Delegacja polska w Nairobi wraz z asystentem kościelnym (od lewej stoją: o. Dariusz Michalski SJ, o. Peter-Hans Kolvenbach SJ, Ewa Dybowska, Ela Gleba)

Jakkolwiek obecne struktury i procedury wewnątrz naszej Wspólnoty są ważne dla naszego życia i naszej drogi, zdajemy sobie sprawę, że mogą one potrzebować rewizji po to, by lepiej odpowiadały naszemu powołaniu do stawania się ciałem bardziej apostołskim. Każda zmiana musi uwzględniać rozmaite stopnie rozwoju życia wspólnotowego, przez które to stopnie przechodzą obecnie nasze Wspólnoty Narodowe. W tym dokumencie, który adresujemy do liderów odpowiedzialnych za wspólnotę światową i wspólnoty narodowe oraz do całej światowej WŻCh, chcemy zawrzeć i opisać pracę, którą wykonaliśmy podczas tego Zgromadzenia oraz drogę, którą przebyliśmy.

Gruntowną, umocnioną formację oraz liderowanie na wszystkich szczeblach Wspólnoty Światowej określiliśmy jako istotne wymogi w naszym stawaniu się coraz bardziej ciałem apostołskim.

3. Wykorzystanie w czasie opracowywania i uzupełniania programów formacyjnych, narzędzi dostępnych WŻCh, takich, jak „Charyzmat WŻCh” (Progressio, grudzień 2001);
4. Pogłębianie rozumienia drugiej części „Charyzmatu WŻCh” (Progressio, grudzień 1996);
5. Kierowanie naszych programów formacyjnych w taką stronę, abyśmy stawali się ciałem apostołskim na wszystkich szczeblach (wspólnot podstawowych, wspólnot narodowych i wspólnoty światowej).

W liderowaniu (w podejmowaniu odpowiedzialności za wspólnotę):

Nasza Wspólnota wciąż potrzebuje liderów, którzy ułatwią wspólnotom proces rozeznawania, posyłania, wspierania i oceniania naszej osobistej i wspólnotowej misji. Kompetencje, jakich poszukujemy u ludzi to:

- Umiejętności przywódcze (zarówno w pracy indywidualnej jak i zespołowej);
- Dbłość o wzrost duchowy przez zakorzenienie w ĆD;
- Świadomość własnych ograniczeń i darów, które posiadamy jako istoty ludzkie;
- Zdolność i chęci do (współ)pracy zespołowej.

Wymiar światowy:

Światowa Rada Wykonawcza:

1. Chcielibyśmy, aby Światowa RW zdecydowanie kontynuowała służbę, przewodząc naszemu ciału apostołskiemu.
  - a. Istotnym jest, aby Światowa RW była w ciągłym kontakcie z Narodowymi Radami Wykonawczymi, oferując im wsparcie i inspirację w rozeznawaniu, zgodnie z decyzją Zgromadzenia.
  - b. Aby ułatwić kontakt z Narodowymi RW, zapraszamy każdego członka do służenia wspólnocie jako łącznik z regionem, (*link RW*), najlepiej jako łącznik z tym regionem, w którym żyje, z którego pochodzi.
  - c. Aby przewodzić całej wspólnotie, Światowa RW nie tylko będzie służyć wspólnocie, ale również będzie zachęcać do regularnych kontaktów z hierarchią kościelną i innymi ruchami, organizacjami czy kongregacjami w Kościele, zwłaszcza tymi, które czerpią z duchowości ignacjańskiej.
  - d. Jak zostało to wyrażone w załączniku do tej uchwały, zatytułowanym "*Współpraca: WŻCh – Towarzystwo Jezusowe: Zaproszenie*", Światowa RW będzie poszukiwała sposobów na pogłębienie naszej relacji i wzmacnianie współpracy apostołskiej z Towarzystwem Jezusowym.

Administracja Światowej WŻCh:

2. Sekretariat WŻCh odgrywa znaczącą rolę służąc całej wspólnotie. Członkowie Światowej RW wyjaśnią i, jeśli to będzie konieczne, sformułują na nowo zadania i zakres odpowiedzialności Przewodniczącego Sekretariatu Światowego. Należy zatroszczyć się o zapewnienie odpowiednich warunków życia w Rzymie dla osób posługujących w sekretariacie światowym.

Droga ku doświadczeniu jednej wspólnoty światowej:

3. Światowa RW oczekuje krótkiego raportu rocznego z każdej Narodowej RW, dotyczącego sytuacji w danej wspólnotie narodowej. Krótkie streszczenie wszystkich tych informacji oraz raport z pracy Światowej RW będzie później odsyłany z powrotem do wspólnot narodowych.
4. Światowa RW zachęca i wspiera wspólnoty narodowe w nawiązywaniu bliźniaczych relacji ze wspólnotami z innych regionów, aby wspierać doświadczenie wspólnoty światowej.

Z powyższego wynika, że osoby wybrane do pełnienia tych funkcji będą miały możliwość i chęć „podporządkowania swego życia” (CD 21) oraz możliwości ofiarowania cennego czasu wspólnocie, niezależnie od szczebla, na którym posługują.

Dążenie WŻCh do stawiania się ciałem apostołskim wymaga od Światowej Rady Wyk. określenia priorytetów i wzywa do rozwijania struktur wspierających wspólnotę światową na wszystkich szczeblach.

Tożsamość i formacja:

5. Światowa RW zaleca Wspólnocie na wszystkich szczeblach pogłębienie znajomości i wcielenie w życie treści zawartych w dokumencie „Charyzmat WŻCh” (*Progressio*, grudzień 2001), jako jedną z najważniejszych dróg rozwoju i ugruntowania naszej tożsamości.
6. Światowa RW poleca drugą część pierwotnej wersji „Charyzmatu WŻCh” (*Progressio*, grudzień 1996) jako istotne narzędzie, służące do określenia wspólnych wytycznych dla planów formacyjnych. Zachęci to również Wspólnoty Narodowe do oceny i do przekształcania tego dokumentu i wysyłania wyników tej oceny Światowej RW pod rozważę na kolejne Zgromadzenie Ogólne.

Publiczna odpowiedzialność za WŻCh

7. Światowa RW będzie wspierać inicjatywy dotyczące orędowania za odpowiedzialnością społeczną jako wydajnym środkiem służącym sprawiedliwości społecznej. Status WŻCh jako organizacji pozarządowej w Organizacji Narodów Zjednoczonych jest ważnym narzędziem w tej pracy. To będzie także wkładem w tworzenie się / powstawanie publicznego postrzeżenia / publicznego wizerunku WŻCh.

Obecność na poziomie regionalnym

Wspólnoty narodowe, aktywnie współpracujące z innymi wspólnotami narodowymi w swoim regionie, wyraziły pragnienie określenia ich relacji względem siebie, opartej na obopólnym wsparciu i zaspokajaniu określonych potrzeb organizacyjnych. Ta współpraca regionalna powinna pomóc wspólnotom narodowym w rozwinięciu świadomości bycia częścią wspólnoty światowej oraz w dążeniu do stawiania się ciałem apostołskim dzielącym wspólną misję. Sposób praktycznego wyrażenia takiej relacji zależy od każdego regionu. Jako minimum taka relacja powinna zawierać:

- metodę komunikacji i współpracy między wspólnotami narodowymi w danym regionie;
- metodę komunikacji ze Światową RW;
- metodę komunikacji pomiędzy narodowymi asystentami kościelnymi i światowym wiceasystentem kościelnym.

Taka relacja może w czasie rozwinąć się w zespoły regionalne, służące zarówno wspólnotom narodowym, jak i Światowej RW. Wspólnoty Narodowe zachęca się do rozeznania, podjęcia próby na zasadzie eksperymentu i uważnej oceny procesu współpracy regionalnej.

Wymiar narodowy:

1. Aby wypełnić zadanie rozwijania ciała apostołskiego, wszyscy członkowie potrzebują formacji, która umocni ich w misji i aktywnym uczestnictwie w życiu wspólnoty. Każda Narodowa RW może wspierać ten proces poprzez swój własny zespół formacyjny lub współpracując z innymi wspólnotami w przygotowywaniu planu formacji, dostosowanego do swoich realiów. Taki plan będzie także owocnym instrumentem dla animatorów formacji wspólnot lokalnych.
  2. Spotkania grup lokalnych mogą wymagać skoncentrowania się na lepszym przeżywaniu powołania do bycia członkami ciała apostołskiego, które praktykuje osobiste i wspólnotowe rozeznawanie, posyłanie, wspieranie i ocenę (ewaluację).
  3. Narodowe RW są wezwane do promowania i rozwijania apostołskich projektów WŻCh jako tych, które zostały rozeznane przez wspólnotę.
  4. Na wszystkich etapach osobistego i grupowego rozwoju, formacja powinna przygotowywać do aktywnego członkostwa w światowej wspólnotie apostołskiej zakorzenionej w ĆD, i podejmowania Przymierza realizując wiernie WŻCh jako styl życia.
  5. Narodowe RW mogą otrzymać cenne wsparcie kontaktując się ze wspólnotami w krajach sąsiednich. Może to być współpraca w dziełach posługi oraz w przygotowywaniu planów formacyjnych.
- Pragniemy przypomnieć, że współodpowiedzialność finansowa jest oznaką dojrzałego zaangażowania wspólnoty i we wspólnotę, która zasadniczo może oferować tylko to, co jej członkowie sfinansują. Sugerujemy, aby ten temat był poddany rozeznaniu na wszystkich szczeblach WN.
6. Jest rzeczą korzystną dla każdej WN, aby posiadała stały kontakt z sekretariatem światowej WŻCh po to, by poprawić komunikację pomiędzy różnymi członkami ciała apostołskiego.
  7. Aby lepiej służyć misji Kościoła, narodowe RW popierają (promują) trwałe związki z hierarchią kościelną oraz kongregacjami, organizacjami i ruchami w Kościele lokalnym (szczególnie z tymi, które bazują na duchowości ignacjańskiej).
  8. Pomagając wzrastać współpracy z Towarzystwem Jezusowym proponujemy, między innymi, regularniejsze kontakty członków narodowej RW z Prowincjałem Jezuitów i jego zespołem. To może służyć promowaniu wprowadzania w życie programów formacyjnych oraz dzielenie dzieł apostołskich.
  9. Narodowa RW będzie wspierać inicjatywy dotyczące orędowania za odpowiedzialnością społeczną jako wydajnym środkiem służącym sprawiedliwości społecznej
- Podsumowując, my jako Zgromadzenie Światowe Wspólnoty Życia Chrześcijańskiego, pragniemy, aby te zalecenia były inspiracją dla członków i grup WŻCh, liderów narodowych i światowych do pogłębiania zdolności poznawania woli Boga i odpowiadania Mu całkowicie w duchu miłości i pokory. Ufamy, że nasze wysiłki na tej drodze przybliżą nas do wizji świeckiej wspólnoty apostołskiej.

UCHWAŁA RADY GŁÓWNEJ – SULEJÓWEK

ZAŁOŻENIA PROGRAMOWE

***Aby uczestniczyć w misji Kościoła,
aby nie ustać w drodze,
aby wyjść z ukrycia,
aby być czytelnym,***

postanawiamy w roku 2004 uporządkować życie wewnątrz naszej Wspólnoty poprzez:

- pogłębienie świadomości powołania do WŻCh, konfrontując nasze życie i życie naszych Wspólnot z dokumentem „Charyzmat WŻCh”,
- uporządkowanie spraw organizacyjnych Wspólnoty (baza danych, stworzenie sieci Sekretariatu Ogólnopolskiego, biuletyn „Wspólnota w Misji”, serwis www, itp.),
- formację liderów WŻCh (opracowanie dokumentu określającego profil lidera WŻCh = rola lidera WŻCh),
- współpracę z TJ – koncepcja funkcji asystenta kościelnego.

ZADANIA

- charyzmat
- baza danych
- sekretarze lokalni
- asystenci i TJ
- strona www
- „Wspólnota w Misji”
- opracowanie Zasad polityki finansowej WŻCh

Zadanie	Spodziewane efekty i rezultaty		
	WL	Zespół	RW
Charyzmat	Znajomość dokumentu, ferment, odkrycie i pogłębienie powołania, korzystanie ze środków formacji, podjęcia/przedłużenia Przymierza, spotkania nt. ten temat we wspólnotach podstawowych i lokalnych, realizacji projektu		Sprawozdanie (relacje ze wspólnot), podjęcia tematu na spotkaniu animatorów i koordynatorów grup podstawowych
Baza danych	Powstanie lokalnych baz danych, uporządkowanie i zebranie informacji, własna refleksja „co mogę”?	Powstanie zespołu	Wiedzy o wspólnocie, powstania centralnej bazy danych,
Sekretarze lokalni, sieć sekretariatów	Powołanie sekretarzy lokalnych, usprawnienie komunikacji, dzielenie odpowiedzialności – odciążenie koordynatora	Sieć jako część sekretariatu ogólnopolskiego	Powstanie sekretariatu krajowego, znalezienie kandydata na przewodniczącego sekretariatu krajowego WŻCh
www	Szybki dostęp do informacji, promocja wspólnot lokalnych – linki na ogólnopolskiej stronie www	Stworzenie serwisu, aktualizacja, rozpowszechnianie	Narzędzie promocji i komunikacji WŻCh
Wspólnota w Misji	Znalezienie korespondentów i współpracowników, podjęcie odpowiedzialności za dystrybucję	Stworzenie zespołu redakcyjnego, wydawanie	Narzędzie promocji, informacji
Zasady polityki finansowej	Podjęcia odpowiedzialności finansowej za wspólnotę, deklaracji wysokości wpłat i terminowego ich regulowania	Powstanie zespołu, przygotowanie założeń polityki finansowej	Możliwość prowadzenia efektywnej gospodarki finansowej,
Asystenci i TJ	Okresowych spotkań z lokalnymi przełożonymi TJ, Wspólnota PIOTRKÓW – podjęła się modlitwy w intencji wyboru asystenta krajowego	Powstanie zespołu mieszanego ds. określenia praktycznych zasad pełnienia funkcji asystenta	Okresowych spotkań z przełożonymi prowincjonalnymi TJ, zapraszania przełożonych prowincjonalnych TJ na Zjazdy Ogólnopolskie WŻCh
Wrzesień – Sesja o rekolekcjach w życiu codziennym	Wymiany doświadczeń, udzielania CD w życiu przez nowe wspólnoty, kontynuacji współpracy w przyszłości, rozpoczęcie tworzenia archiwum na ten temat, pomoc w organizowaniu CD u siebie	Powstanie zespołu zajmującego się tym tematem i gromadzącego materiału	Wymiany doświadczeń, udzielania CD w życiu przez nowe wspólnoty,
Październik – Zjazd dla prewspólnot	Pomocy formacyjnej dla prewspólnot, doświadczenia czym jest WŻCh, pomoc w odkrywaniu powołania	Podjęcie organizacji przez Łódź lub Lublin lub Warszawa – decyzja do 1.09.03	Doświadczenia czym jest WŻCh
Listopad – Koordynatorzy i animatorzy grup podstawowych – odłożone na późniejszy termin – decyzja zostanie podjęta na RG – luty 2004	podjęcia tematu charyzmat; wymiana i ubogacenie doświadczeniem;		Opracowania sylwetki lidera,
Styczeń – Skupienie o Przymierzu	Podjęcie pogłębiania charyzmatu WŻCh dla osób trwających w przymierzu czasowym; rewizja i pogłębienie sensu przymierza		Ukonkretnienia życia charyzmatem
Luty – RG – 29 II 2004			Zatwierdzenia planu pracy i budżetu
Marzec – Rekolekcje we wspólnotach lokalnych			
Kwiecień – Zjazd wspólnoty – Kraków 23-25 IV 2004		Poszukiwanie zespołu merytorycznego	Budowanie wspólnoty krajowej
Lipiec Rekolekcje			Wzrost w duchowości
Sierpień RG			Opracowanie projektów planu pracy na następny rok i innych potrzebnych dokumentów

Drodzy Przyjaciele, wspólnotowicze oraz sympatycy WZCh

Do napisania kilku słów do Was, przy okazji jaką są i Święta i kolejne wydanie naszego biuletynu, skłania mnie kilka powodów.

Przede wszystkim jest to wdzięczność, jaką odczuwam nieustannie od początku września za Wasze trwanie ze mną i wielkie wsparcie w trudnym czasie, kiedy szkoła moja stanęła w centrum zainteresowania mediów z powodu niechlubnych wydarzeń z maja tego roku. Tą drogą chcę Wam wszystkim serdecznie podziękować za modlitwę i słowa otuchy, które napływały do mnie różnymi drogami i z różnych stron. Przyjaciół poznaje się w biedzie, jak mówi przysłowie ... Nawałnica medialna już chyba minęła. Przychodzi czas na refleksję, na szukanie sensu czy wezwania ... Chcę prosić, jeśli macie trochę chęci i czasu o podzielenie się ze mną na ten temat.

Jak Wam pewnie już wiadomo, szkoła którą kieruję, powstaje od września na nowo, co i bez „afery” wiąże się z wieloma trudnościami, szczególnie w relacjach między ludźmi. Dlatego nadal proszę Was o pamięć i modlitwę w mojej intencji, bym dobrze służyła tu Bogu i ludziom, nie przysparzając zbędnych trudności swymi słabościami.

Pragnę również tą drogą poinformować o zmianach i wydarzeniach, jakie miały miejsce w WZCh w ostatnim czasie:

1. Nastąpiła zmiana krajowego asystenta kościelnego WZCh w Polsce. Po sześciu latach posługi o. Ryszarda Friedricha SJ, funkcję tę objął **o. Dariusz Michalski SJ**, nasz delegat na Zgromadzenie Światowej WZCh w Nairobi, w sierpniu 2003 r. Oficjalna nominacja, której dokonał Prowincjał o. Dariusz Kowalczyk, miała miejsce 6 grudnia 2003 r. w Warszawie podczas Eucharystii, w obecności obu naszych asystentów oraz członków władz krajowych WZCh. O. Ryszard przyjął nasze zaproszenie na Radę Główną, 29 lutego 2004 r. Sądzę, że będzie to dobra okazja, by dać wyraz naszej wdzięczności za wszystko, co dzięki jego osobie i jego pracy stało się naszym udziałem.
2. W pewnym sensie „przy okazji” powyższej zmiany i nominacji asystenta, odbyły się też rozmowy z Prowincjałem na temat naszej dotychczasowej i przyszłej współpracy. W trakcie rozmów został sformułowany dość ciekawy wniosek o istnieniu sfery nieoficjalnej współpracy między TJ i WZCh. Podawano przykłady dzieł i zaangażowań, w których WZCh współpracuje z którymś z jezuitów, albo jezuitom pomaga ktoś z WZCh, choć oficjalnie nie są o tym informowani ani Prowincjał TJ, ani WZCh jako organizacja. W związku z tym o. Prowincjał zwrócił się do Rady Wykonawczej WZCh z prośbą o przedstawienie w najbliższym czasie, szerszej niż dotąd, informacji o zakresie i formach współpracy wspólnot i członków WZCh z jezuitami. Pomogłoby to o. Prowincjałowi tak zaplanować wizytacje w domach prowincji, by szerzej niż dotąd uwzględnić w nich problem współpracy TJ z WZCh. W związku z tym niebawem zwrócę się do Was o informacje w tej sprawie.
3. Skoro mowa o współpracy TJ i WZCh, to warto wspomnieć, że ostatnia Rada Główna WZCh w Sulejówku, w sierpniu tego roku, uznała temat współpracy z TJ za jeden z priorytetów WZCh w Polsce na wszystkich poziomach struktur. Nasze wysiłki może także wspomóc i ukierunkować specjalny dokument ostatniego Zgromadzenia Światowego WZCh w Nairobi, poświęcony współpracy WZCh z jezuitami. (patrz: Uchwała RG i Zgromadzenia Światowego w tym numerze).
3. Następną sprawą personalną, to mianowanie Przewodniczącej Ogólnopolskiego Sekretariatu. Zadania tego podjęła się Ewa Poleszak, czyli osoba niewątpliwie kompetentna i oddana sprawom WZCh. Nasz sekretariat w międzyczasie zmieniał lokum, co wiąże się z pewnymi trudnościami w funkcjonowaniu, które miejmy nadzieję już niebawem zostaną przezwyciężone.

Ponieważ doświadczyłam w ostatnim czasie bardzo intensywnie tego, że wspieranie, w tym wspieranie modlitwą jest tak samo ważne, albo i ważniejsze niż działanie, pragnę zachęcić do tworzenia oficjalnych grup wsparcia dla przedsięwzięć WZCh. Polegałoby to na zorganizowaniu imiennej grupy wsparcia, oddzielnie dla każdego z przedsięwzięć lub wydarzeń organizowanych we wspólnocie. Chodzi o to by wspieranie było konkretne i mogło być wyrazem dzielenia odpowiedzialności za krajową WZCh. Na dobry początek mogę zaproponować przedsięwzięcia zainicjowane podczas ostatniej Rady Głównej. Ponieważ wydaje mi się, że moc wsparcia wiąże się w jakiś sposób z bieżącą informacją na dany temat, to pozwólcie, że przedstawię teraz pokrótce te sprawy.

1. Rada Główna w Sulejówku zwróciła szczególną uwagę na uporządkowanie spraw organizacyjnych wspólnoty. Może niejedno z nas myśli o tym z niechęcią, bo to czasem nudne, ale też każdy przyzna, że niedomogi w tych kwestiach mogą niezłe utrudnić życie i ostudzić zapał nawet największych entuzjastów.

- Stąd braterskie przypomnienie o budżecie Wspólnot Lokalnych, który należało przesłać w październiku naszemu skarbnikowi, Teresie Litwiniak. Termin ten był chyba trochę zbyt krótki, ale uporajcie się proszę z tym jak najszybciej, ostatecznie niech będzie to 9 stycznia 2004 r. Pozwoli to jeszcze na opracowanie i przyjęcie przez RW i RG budżetu WŻCh na 2004 r.
- Pragnę też poinformować o zaawansowanych przygotowaniach do uruchomienia bazy danych naszej Wspólnoty. Zajmuje się tym Ania Prawdzik z W-wy. Członkowie RG, na najbliższym spotkaniu, tzn. 29 lutego, zostaną zapoznani z przepisami ustawy o ochronie danych osobowych i przeszkoleni co do sposobu ich stosowania w praktyce. Odpowiedni regulamin przygotował już Wojtek Koczorowski z Torunia.
- Zauważyliście już pewnie zmiany na stronie internetowej naszej Wspólnoty, którą redaguje teraz Monika Trochimczuk z W-wy. Zmiany te będą głębsze, kiedy zostanie zrealizowany projekt, którego założenia przyjęmie RG w lutym.
- Przypomnę jeszcze o zachęcie Rady Główniej, by Rady Wspólnoty Lokalnej zobowiązały się do wyłonienia sekretarzy lokalnych do końca roku 2003 i zgłosiły ich do Sekretariatu WŻCh. Pozwoli to na uruchomienie pomocniczej struktury informacyjno-komunikacyjnej: Ogólnopolskiego Sekretariatu WŻCh. Celem tego przedsięwzięcia jest przede wszystkim poprawa komunikacji we Wspólnocie, budowanie bazy danych oraz odciążenie od tego typu pracy odpowiedzialnych lokalnych, w szczególności koordynatorów.

- Jak widać, dzięki Danusi Piskorskiej ze Szczecina, udało się też zrealizować kolejny numer naszego biuletynu. Nadal jednak poszukujemy chętnych do zespołu redakcyjnego. Poza pewną niemałą pracą jest to niewątpliwie okazja do zdobycia przez niektórych spośród nas nowych doświadczeń i umiejętności. Mam więc nadzieję, że Ci, którym coś gra w sercu na ten temat, zgłoszą niezwłocznie swój udział w tym dziele, dla dobra i swego i całej Wspólnoty.

2. Celem Rady Główniej, która zbierze się 29 lutego, jest przede wszystkim uchwalenie planu pracy i budżetu Wspólnoty krajowej. Wiąże się to również z kalendarzem wydarzeń i przedsięwzięć organizowanych dla członków wszystkich wspólnot w Polsce. To, o czym zdecydowała sierpniowa RG, miało już miejsce:

- W Trójmieście, we wrześniu 2003, sesja poświęcona rekolekcjom w życiu codziennym, relacje w tym numerze,
- W Łodzi, w październiku 2003, II Zjazd dla prewspólnot,

lub **będzie miało miejsce:**

- W Toruniu, 9 – 11 stycznia 2004 r., III Skupienie WŻCh poświęcone rewizji i rozeznawaniu Przymierza (na dzień 14.12.03 – brak zgłoszeń)
- W Krakowie lub okolicy (trwają jeszcze poszukiwania miejsca), 23 – 25 kwietnia 2004, Ogólnopolskie Spotkanie Członków i Sympatyków WŻCh, w programie: światowy wymiar WŻCh – relacje naocznych świadków.
- Co do innych przedsięwzięć organizowanych w roku 2004, sprawa jest jeszcze otwarta, więc można zgłaszać propozycje, pomysły i zapotrzebowania za pośrednictwem odpowiedzialnych lokalnych. Termin jest ograniczony, bo 18 stycznia 2004 spotka się Rada Wykonawcza, by przygotować projekty uchwał Rady Główniej.

Jak widać z powyższego terminarza już kilka ogólnopolskich spotkań WŻCh jest organizowanych przez wspólnoty lokalne. Czyż nie jest to dzielenie odpowiedzialności za życie całej naszej Wspólnoty? Bogu i Wam dzięki za to dobro.

Wracając do projektu grup wsparcia, proszę gorąco tych, których ten pomysł poruszył i zachęcił o podzielenie się ze mną refleksją na ten temat albo i zgłaszanie już swego udziału w grupie wspierającej wybrane przedsięwzięcia lub osoby. Myślę, że zgłoszenia te przyjmą z radością osoby odpowiedzialne za poszczególne sprawy, których nazwiska wymieniłam albo odpowiedzialni wspólnot lokalnych (Toruń, Kraków), które organizują najbliższe wydarzenia. Proszę też gorąco o modlitwę w intencji Rady Wykonawczej i lutowej Rady Główniej, udział w tej grupie wsparcia można zgłaszać do mnie.

Na zakończenie z okazji Bożego Narodzenia i na nadchodzący rok 2004, życzę nam wszystkim aby Jednorodzony Bóg, który objawił siebie w postaci bezbronnego dziecka, kształtował naszą wrażliwość na wszelkie przejawy niesprawiedliwości i by nasze przemienione serca biegły wielkodusznie za Jego Sercem, kochając wszystkich i każdego z osobna, świadcząc w ten sposób o Miłości Boga.

Teresa Błaszkiwicz

REKOLEKCJE WŻCh – Zakopane 2003

W dniach od 1 – 9. lipca 2003 część członków naszych wspólnot uczestniczyła w rekolekcjach WŻCh w Zakopanem nt. „*Posługa Jezusowi w miejscu, w którym jestem*”.

Rekolekcje prowadził o. Dariusz Michalski SJ wraz z osobami towarzyszącymi: o. Jarosławem Kufflem SJ i Krystyną Seremak.

W ostatnim dniu uczestnicy rekolekcji pracowali w grupach dzielenia. Po refleksji odpowiadali na pytania. Poniżej przedstawiamy świadectwa członków WŻCh z Kalisza, Krakowa, Lublina, Łodzi, Gdyni, Radomia oraz Warszawy.

1. Dlaczego wybrałem/am rekolekcje WŻCh?

- od kilku lat jeżdżę na takie rekolekcje. Rekolekcje dają mi nowe światło w byciu członkiem WŻCh. Mam większe poczucie wspólnoty. Obecność innych osób z WŻCh daje mi poczucie wspólnotowości;
- rekolekcje są mi potrzebne jako zastrzyk na cały rok, jest to czas zastanowienia się nad sobą;
- rekolekcje WŻCh pokazują jedność wspólnoty krajowej;
- moja odpowiedzialność zmotywowała mnie na wyjazd na rekolekcje WŻCh – skoro jestem w WŻCh, to jeżdżę na to, co WŻCh proponuje;
- jeśli jestem w WŻCh, to wszystko organizowane przez WŻCh jest dla mnie. Pomagają mi one bardziej „dotknąć” WŻCh;
- spodobała mi się tematyka tych rekolekcji;
- szukam pomocy w pełnieniu funkcji koordynatora – w doboraniu tematów, metod do wzrostu grupy;
- mamy kryzys we wspólnocie;
- przeżywam trudną sytuację w grupie;
- chciałam się umocnić w koordynowaniu grupą;
- miałam potrzebę zatrzymania się.

2. Co wniosły rekolekcje w moją relację z Bogiem i wspólnotą?

- centrum życia to Eucharystia wspólnotowa (ważne przygotowywanie jej);
- uświadomienie, że jestem ważna dla wspólnoty;
- zadziwienie, zdumienie, urzeczenie duchowością WŻCh, jak i przerażenie i zachwyt radykalizmem;
- uświadomienie sobie swojej małości;
- podjęcie decyzji o przymierzu stałym „wystarczy ci mojej łaski”;
- zachęta do większej otwartości na Boga i ludzi;
- świadomość, że Przymierze będzie dla mnie kręgosłupem;
- świadomość, że centrum wspólnoty ma być Jezus;
- odnalezienie sensu życia charyzmatem;
- spojrzenie na wspólnotę jako na mozaikę;
- doświadczenie obudzenia serca. Bóg był cały czas tylko ja byłam zamknięta na Jego działanie. To ja muszę być radykalna w stosunku do siebie, aby być znakiem wszędzie gdzie jestem;

- Jezus jest moim Panem i chce za Nim kroczyć. Moja wspólnota jest dla mnie krzyżem i zadaniem, mam być świadectwem dla niej, aby ona mogła żyć;
- odkryłam Jezusa na nowo. Odkryłam Jezusa, który jest prawdą. Powróciłam do tego przy odnowieniu Przymierza, który posyła mnie z misją do mojego środowiska, rodziny. Zobaczyłam jak wielka to odpowiedzialność, odpowiedzialność jednocześnie radość. Odkrycie mojej słabości, w której może działać Jezus. Zobaczenie problemu osób, które są długo i nie wiedzą czy są powołane do WŻCh?
- odkryłam powołanie do wspólnoty;
- zobaczyłam problem osób zasiedziały we wspólnocie lokalnej;
- czuję się nowonarodzonym człowiekiem, dogłębnie oczyszczonym;
- zobaczyłam na nowo swoją rzeczywistość, uświadomiłam sobie, że to co traktowałam jako zło konieczne, jest moim błogosławieństwem;
- Bóg posługuje się moją nieśmiałością w posługiwaniu innym;
- odczytałam na nowo swoją rolę we wspólnocie;
- rozbudziło się we mnie pragnienie radykalnego pójścia za Chrystusem;
- zobaczyłam to, co mi przeszkadza we wspólnocie;
- zobaczyłam Maryję, która oddawała się woli Bożej;
- uwrażliwiłam się na potrzebę Eucharystii w moim życiu;
- wszystkie medytacje podprowadzały mnie pod ostatnią najważniejszą, która dała spojrzenie na Eucharystię;
- konieczność dania świadectwa po rekolekcjach;
- Bóg dał odpowiedź na nurtujące pytania odnośnie wspólnoty;
- umocnienie na drodze koordynowania wspólnotą.

oprac. **Anna Prawdzik**
Krystyna Seremak

świadectwo **Aby nie stać w miejscu**

Udział w tegorocznych rekolekcjach WŹCH na „Górcze” w Zakopanem po raz kolejny uświadomił mi, że takie rekolekcje są darem i są bardzo potrzebne – tak dla wzrostu całej wspólnoty, jak i osobistego rozwoju każdego członka. Jezus zaprasza nas, abyśmy wypłynęli na głębię i tam, gdzie inni nie chcą pójść. Pragnie, abyśmy z Nim wypłynęli do tych, którzy niewiele mają z Nim wspólnego. Potrzeba świadectwa, służby, złamania schematów, potrzeba zdecydowania, radykalizmu, aby nie dreptać w miejscu i ciągle podążać za Chrystusem.

Ktoś powiedział, że nic, co dotyczy wspólnoty, nie jest słodkie ani łatwe. To prawda, ale nie może nas to zniechęcać i załamywać. Jako członkowie WŹCH jesteśmy w drodze z Jezusem, który nas wybrał, powołał i posłał. W pełnej wolności odpowiedzieliśmy na Jego zaproszenie i dlatego powinniśmy być bardziej świadomi, bardziej odpowiedzialni, bardziej zaangażowani, bardziej zasłuchani w głos Boga, bardziej wrażliwi na potrzeby ludzi i Kościoła, bardziej zjednoczeni z Bogiem i w Bogu. To Bóg nas konkretnie powoływał do wspólnoty, nie dla kariery, bogactwa i aby było łatwiej. On pragnie, abyśmy wchodzili w trudne środowiska, abyśmy mieli odwagę być przede wszystkim z Nim i z tymi, których powołał. Potrzeba odwagi, aby opuścić miejsca miłe i przyjemne, aby bardziej kochać i bardziej naśladować Chrystusa. Odwaga uzdalnia nas do czynienia tego, czego wymaga właściwe rozpoznanie danej sytuacji. Odwaga nie oznacza braku lęku, to niepoddawanie się lękowi.

Na rekolekcje przyszedł do nas sam Jezus, przyszedł z zaproszeniem, z przesłaniem, z miłością. Podarował nam czas niezwykły – święty i błogosławiony. Szkoda, że było nas tak mało, znacznie mniej niż w roku ubiegłym. Może warto zadać sobie pytanie, dlaczego tylko nieliczni skorzystali z zaproszenia, skierowanego do wszystkich wspólnot w kraju.

Kiedyś wydawało mi się, że to bardzo ważne, aby wszyscy członkowie WŹCH w trosce o osobisty wzrost i rozwój całej wspólnoty systematycznie odprawiali rekolekcje ignacjańskie. Niekoniecznie musiały być to rekolekcje WŹCH, przeciwko którym nieraz się buntowałam, chociaż później widziałam wielkie owoce i zadziwiałam się Bożą miłością. Dziś wiem, że było to błędne myślenie i jestem pewna, że udział większej grupy członków w rekolekcjach, proponowanych przez WŹCH, przyniosłby wielkie owoce dla wszystkich wspólnot – podstawowych, lokalnych i narodowej. Nigdy nie uda się przenieść doświadczenia rekolekcyjnego do własnej wspólnoty, można się nim podzielić, ale to nie jest to samo i zawsze gdzieś w sercu pojawia się smutek, że nie było nas więcej.

Udział w rekolekcjach WŹCH pozwala zatrzymać się dłużej na różnych aspektach życia naszych wspólnot i mojego osobistego zaangażowania w konkretnej grupie. Można dokładniej przypomnieć sobie, co jest naszym charyzmatem, jak z niego korzystam; na ile moje życie odpowiada stylowi, jaki proponuje WŹCH.

Można głębiej zastanowić się nad tym, na ile żyję tym, czym żyje wspólnota podstawowa, lokalna, krajowa; jakie jest moje podejście do Przymierza, czy i jak realizuję podjęte zobowiązania. Szczere stanięcie w prawdzie przed Bogiem pozwala wiele zobaczyć. Często wydaje się nam, że czynimy tak wiele dla Boga a może jest akurat zupełnie inaczej i zamiast Bożej chwały szukamy własnej. Czas rekolekcji pozwala mi zobaczyć, czy nie stoję w miejscu, czy zrobiłam krok lub dwa do przodu od ostatnich ĆD, bo może uważam, że już wystarczy i lepiej przyglądać się z boku niż wspinać do góry. Aby nasze wspólnoty stawały się coraz bardziej żywe i autentyczne warto już teraz to przemyśleć, żeby w przyszłym roku było nas więcej.

Tegoroczne rekolekcje w Zakopanem były dla mnie ważnym przeżyciem i przyniosły wiele owoców. Znalazłam wreszcie odpowiedź na pytanie, w czym ma się przejawiać prostota i ubóstwo mego życia. To, co zdaje się być takie proste i zawarte jest w Fundamencie ĆD, odkryłam dopiero pod koniec rekolekcji. Zrozumiałam, że tak naprawdę nie mam nic, czego bym nie otrzymała od Boga. Wszystko jest darem, łaską. Być ubogim to mieć wszystko u Boga, słuchać Go, pełnić Jego wolę, wybierać w wolności to, co bardziej służy Bogu i innym ludziom, a rezygnować z tego, co mi przeszkadza w tej służbie.

Bardzo cenne i pomocne okazały się dla mnie teksty, odzwierciedlające doświadczenie spotkania z Chrystusem innych ludzi, na podstawie których przygotowaliśmy samodzielnie trzecią medytację Nie były one „przerabiane” w całości, ale bardzo inspirowały i poszerzały moje spojrzenie na proponowane tematy dnia. Z pewnością zostaną jeszcze wykorzystane dla wspólnego dobra w grupie oraz w osobistej pracy nad sobą.

Trzy lata wstecz bardzo głęboko przeżyłam rekolekcje poświęcone Przymierzowi w Falenicy. Ich owocem było złożenie Przymierza na całe życie. Doświadczyłam łaski Przymierza, której wcześniej nie rozumiałam i nie dostrzegałam. Mam świadomość, że to właśnie Przymierze pozwala mi przetrwać najtrudniejsze chwile, jakie czasami się pojawiają. Wiem, że nie jestem sama, wspiera mnie Bóg, który zawsze jest wierny Przymierzowi i Wspólnota, w której jestem od wielu lat. Tegoroczne rekolekcje wyraźnie uświadomiły mi coś, czego do tej pory nie dostrzegałam. Nie przypuszczałam, że moje podejście do Przymierza ma istotny wpływ na kondycję WŹCH. Takie jest WŹCH w Polsce, jaki styl życia jej członków. Nie zawsze zdajemy sobie sprawę z tego, że zawarcie Przymierza wiąże się z przyjęciem konkretnej odpowiedzialności przed konkretnymi ludźmi.

Konsekwencje życia Przymierzem bądź jego łamanie dotyczą całą wspólnotę, wszystkich członków. Jeśli występuję przeciw Przymierzowi, łamię je, zwracam się przeciw konkretnej wspólnotcie, osłabiam ją; jeśli je zachowuję daję siłę innym, umacniam na drodze WŹCH.

Warto też zapytać siebie o konkretne znaki mojego Przymierza z WŹCH. One pokażą mi, na ile utożsamiam się z WŹCH, na ile zawarte przymierze trwa, działa, funkcjonuje. Nie mogę nigdy zapomnieć o swoich słabościach i ograniczeniach. Ta świadomość przypomina mi, że to Bóg czyni najwięcej i Jemu przyznaję pierwsze miejsce, ale On potrzebuje też mojego zaangażowania, aby Przymierze mogło funkcjonować. Jeśli nasze wspólnoty przeżywają kryzys, tzn. że w kryzysie jest sposób przeżywania Przymierza przez członków. Jest ono łamane lub niedostrzegane są łaski, które towarzyszą Przymierzowi. Jeżeli w centrum WŹCH nie ma Przymierza, to działania wspólnot są krótkotrwałe, pozbawione dobrych owoców, a same wspólnoty nie mogą wzrastać i stan zapaści się przedłuża.

Wszyscy jesteśmy wezwani do radykalizmu. Bez radykalnej drogi naszego życia nie wyjdziemy z kryzysu, jaki przeżywają nasze wspólnoty. Żywa, prawdziwa wspólnota stanie się wtedy, gdy wszyscy włączają się autentycznie, wykorzystując swoje talenty i poczują się współodpowiedzialni nie tylko za wspólnotę podstawową, ale także lokalną i krajową. Bóg chce tworzyć

mnie razem ze mną, pragnie przeze mnie odtwarzać Jego obraz w drugim człowieku. Nie osiągnę większej pełni życia, gdy będę więcej pracować, doświadczać, poznawać, wiedzieć. Ważna jest jakość czynów, doznań, ważne jest czyste serce, sumienie i pokora godząca się na to, czym rzeczywiście jestem. Każdy otrzymał talenty i dary, aby służyły innym. Wiemy, jak ważne jest w WŹCH rozeznawanie, które nie jest techniką, sposobem, ale postawą serca, które nieustannie pragnie, aby Boża wola wypełniała się w naszym życiu.

Bóg jest z nami, w nas i między nami. Chcemy być razem, aby bardziej odpowiadać Bogu we wspólnocie i pomagać sobie. Chcemy być z Jezusem w Jego misji. Chcemy wzrastać, umacniać się i apostołować (także do wewnątrz), aby przewyżczać różne trudności i trwać we wspólnocie, do której Bóg nas powołał.

*Stwórz, o Boże, we mnie serce czyste
I odnow w mojej piersi ducha niezwykłego*
(Ps 51, 12)

Elżbieta Piasta

Seminarium o rekolekcjach w ciągu życia

Gdańsk 19 – 21.09.2003

Trójmiejska Wspólnota WŹCh we wrześniu 2003 podjęła się organizacji ogólnopolskiego seminarium na temat „Rekolekcje w ciągu życia”. Propozycja przyszła właściwie do nas spoza Gdańska. Wspólnotowe rozeznawanie pokazało, że byliśmy gotowi zmierzyć się z tym zadaniem.

Cele, jakie sobie postawiliśmy:

- przybliżyć istotę i źródła rekolekcji w ciągu życia, także osobom, które jeszcze nie organizowały tego typu spotkań;
- prezentacja doświadczeń różnych ośrodków z pracy w tym zakresie;
- warsztatowa próba przygotowania rekolekcji na zaproponowany temat.

Pierwszego dnia wieczorem o. Jarek Kuffel SJ – asystent naszej Wspólnoty Lokalnej – po Mszy św. przedstawił w konferencji sens rekolekcji codziennych. Wprawdzie św. Ignacy o tym nie pisał wyraźnie, ale wskazówki można znaleźć w jego uwagach do Ćwiczeń Duchowych, gdy wspomina o sposobach udzielania ćwiczeń różnym osobom, zależnie od stanu ich przygotowania, wykształcenia itp.

Na zakończenie każdego dnia (w piątek i w sobotę), Krysia Seremak jako duchowy opiekun seminarium, przygotowywała do porannej medytacji, na której mieliśmy się przyglądać naszemu zaangażowaniu w organizowanie rekolekcji.

Spotkanie sobotnie rozpoczęliśmy od przedstawienia przez poszczególne wspólnoty ich doświadczeń. Szczególnie utkwiła mi w pamięci wypowiedź z Kalisza – ich pomysł o „misyjnym” wyjściu do innych parafii, a także determinacja, z jaką potrafili w dzieło rekolekcyjne zaangażować do pracy całą Wspólnotę Lokalną.

Potem była praca w grupach. Staraliśmy się znaleźć, po ignacjańsku rzecz jasna, mocne i słabe strony rekolekcji na bazie ĆD oraz rekolekcji dawanych ściśle według ĆD i zaleceń św. Ignacego. Ćwiczenie okazało się pouczające, bo nie wszyscy zdawaliśmy sobie dokładnie sprawę z rozróżnienia między tymi dwiema metodami.

Poobiednie zajęcia w grupach to próba praktycznego przygotowania rekolekcji na temat „Fundament ĆD”, oczywiście w ramach czasu, jaki mieliśmy do dyspozycji. Według późniejszych głosów w dyskusji, powstały cztery ciekawe, choć różne, propozycje. Mogą być pomocne dla tych, co chcieliby je wykorzystać w swojej działalności. Teksty będą dostępne na stronie internetowej WŹCh, obecnie są w przygotowywaniu.

Niedzielne przedpołudnie wypełniło nam dzielenie się z tego, co przeżyliśmy, próba podsumowania i zebranie wniosków na przyszłość. Będzie je też można obejrzeć na stronie www. Do najważniejszych według mnie należy postulat o organizowaniu kolejnych corocznych sesji na ten temat, także we wrześniu. O miejscu mają pomyśleć wszyscy, ale niezależnie od tego Wspólnota Trójmiejska podejmie rozeznawanie swojej gotowości do kontynuacji sesji u siebie.

Były też uwagi o potrzebie współpracy między wspólnotami, także w formie konkretnych roboczych kontaktów. Stąd wyrażano też żal z powodu nieobecności nikogo ze Wspólnoty Warszawskiej, tak doświadczonej w prowadzeniu rekolekcji codziennych.

Istotnym elementem organizacyjnym było to, że wzorem Torunia w celu maksymalnego obniżenia kosztów uczestnictwa osoby przyjezdne miały zapewnione noclegi w mieszkaniach gdańskich członków WŹCh. To też ważne doświadczenie, myślę, że dla wszystkich.

Toni Walter, Gdańsk

Wyniki pracy sesji w Trójmieście (sobota przed południem 13.09.)

W sobotę rano pracowaliśmy w grupach nad dwiema formami rekolekcji w ciągu życia – jedna forma to rekolekcje ściśle oparte na książeczce Ćwiczeń, a druga, roboczo nazwana „wariacje na temat” lub „w oparciu o metodę” to rekolekcje mające jakiś temat nie wzięty z ĆD, ale wykorzystujące metodę Ćwiczeń. Okazało się, że większość ośrodków reprezentowanych na sesji miała dotychczas doświadczenie z tą drugą formą. Obie formy mają swoje plusy i minusy.

Nasza praca polegała na poszukiwaniu zarówno plusów jak i minusów obu form. Zauważenie ich i nazwanie pomoże w przyszłości bardziej świadomie podejmować decyzję, którą z nich chcemy wykorzystać.

Ciekawe było określenie jednej z grup. Nazwała ona rekolekcje ściśle wg Ćwiczeń perfumami, a tę drugą formę wodą toaletową. Poniższa tabelka jest zebraniem pracy wszystkich grup razem (wiele rzeczy się powtarzało).

REKOLEKCJE ŚCIŚLE WEDŁUG ĆWICZEŃ

ZA	PRZECIW
Wprowadzenie do duchowości ignacjańskiej w czystej formie.	Mogą się pojawić ludzie bardzo przypadkowi
Powrót do „źródeł”	Skierowane do węższego grona osób
Konkretna, sprawdzona przez wieki forma	Za wysoka poprzeczka dla osób po raz pierwszy stykających się z takimi rekolekcjami, mogą się wydać trudne, przerażające, odstrasające
Możliwość uczestniczenia dla osób chcących doświadczyć drogi Ćwiczeń, ale z różnych życiowych przyczyn nie mogących się „zamknąć” w domu rekolekcyjnym.	Praktyczna trudność kontynuacji wszystkich tygodni
Jest istotne, aby początek drogi oprzeć na Fundamencie	Trudniejsze towarzyszenie, stąd mniejsza możliwość pomocy w tym ze strony członków WŻCh
Odświeżenie, powtórka dla osób po ĆD	Brak odpowiednich warunków do skupienia
Większe prawdopodobieństwo pozyskania ludzi do Wspólnoty	Nie są konieczne, są domy rekolekcyjne, gdzie chętni mogą się udać
	Trudne w prowadzeniu dla młodzieży

REKOLEKCJE W OPARCIU O METODĘ ĆWICZEŃ

ZA	PRZECIW
Łatwiejsze dla zróżnicowanej, przypadkowej grupy ludzi	Niebezpieczeństwo spłycenia metody, błędów duchowych
Możliwość doboru tematów bliskich życiu, otwarcia na „znaki czasu”	Niebezpieczeństwo powierzchowności tematu
Bycie bliżej życia Kościoła, tematy mogą uwzględniać aktualne życie Kościoła, jak to było np. z Rokiem Jubileuszowym	Mogą umknąć istotne elementy duchowości
Misyjność (dotarcie do szerszego grona osób)	Pułapka odejścia od reguł ignacjańskich
W miarę łagodne, bezbolesne wprowadzenie w metodę, w ogóle w świat Ćwiczeń	Jest temat, a w jego cieniu pozostaje duchowość ignacjańska
Wystarczy dzielenie w grupie, rozmowy indywidualne mogą być ale nie muszą	Ciągłe zaczynanie od nowa, brak ciągłości
	Przychodzenie osób bardzo przypadkowych

Ponadto doszliśmy do spostrzeżeń bardziej ogólnych:

- Każde rekolekcje w ciągu życia dawane ludziom przez Wspólnotę cementują wewnątrznie samą tę Wspólnotę

- Wspólnota musi świadomie rozeznaczyć, którą z dwóch powyższych form będzie dawać.
- Bardzo istotną sprawą jest towarzyszenie duchowe podczas Ćwiczeń.

Anna Pocijewska

Wnioski i propozycje z sesji w Gdańsku

(pojawily się na spotkaniu podsumowującym sesję)

1. Zebrać materiały dotyczące rekolekcji w życiu codziennym rozproszone po różnych wspólnotach (w roku 2003/2004) – podjął się tego Konrad Lange z Gdańska z pomocą Anki Pocijewskiej
2. Zebrane materiały umieścić na stronie www.
3. Kontynuować spotkania – sesje na ten temat. Pytania, które przy okazji się pojawiły – **Gdzie?** (zawsze w jednym miejscu? zmieniać?, wspólnota Trójmiejska zobowiązała się, że niezależnie od tego, jak inne wspólnoty będą to widzieć, sama podejmie rozeznanie swojej gotowości do kontynuowania tych sesji u siebie), – **Kiedy?** (uznano termin wrześniowy za dobry) – **Jak często?** (większość opowiedziała się za tym, żeby co roku, chociaż były też głosy, żeby co 2-3 lata) – **Tematyka?** (propozycje to dzielenie się doświadczeniami rekolekcyjnymi z ostatniego roku, rozeznanie, czy to nasz charyzmat – ale to raczej dla rady głównej, szkoła towarzyszenia).
4. Wprowadzić wzajemną pomoc Wspólnot w prowadzeniu rekolekcji (chodzi o pomoc osobistą, Wspólnota zaprasza jedną czy dwie osoby z innej Wspólnoty do pomocy).
5. Pomyśleć o organizowaniu rekolekcji nie na swoim terenie (np. w innej parafii czy w sąsiedniej miejscowości, oczywiście po uzgodnieniu z proboszczem) – misja.
6. Kontynuować rozpracowywanie kolejnych tygodni na następnych sesjach (na tej sesji pracowaliśmy nad Fundamentem).
7. Uwzględnić w naszych poszukiwaniach trafienie z rekolekcjami do określonej grupy odbiorców (np. młodzież, ludzie aktywni zawodowo i in.)
8. Wprowadzić zwyczaj zapraszania do wsparcia modlitewnego całej Wspólnoty narodowej, gdy jedna Wspólnota prowadzi rekolekcje
9. Angażować i dopingować Jezuitów do współpracy
10. Opublikować materiały z sesji (właśnie mój pierwszy skromny przyczynek do tego).

Poza tym, jakby na marginesie proponujemy:

– zbadać u siebie (w każdej Wspólnocie lokalnej) bazę noclegową pod kątem ewentualnego organizowania u siebie jakichś sesji; na swoje dni skupienia zapraszać inne, sąsiednie wspólnoty

Anna Pocijewska

„Po owocach poznacie ich”

szczecińskie spotkanie uczestników rekolekcji ignacjańskich – 2003

Szczecińska prewspólnota istnieje od niedawna (spotkania rozpoczęły się w maju tego roku), jednak nie zasypiamy gruszek w popiele. Dbamy nie tylko o umocnienie grupy (cotygodniowe spotkania – także w okresie letnim), nie tylko o łączność ze Wspólnotą krajową (udział w sesjach ogólnopolskich), ale także staramy się apostołować w naszym rodzinnym mieście.

W niedzielę Chrystusa Króla Wszechświata zorganizowaliśmy sesję pod hasłem „Owoce rekolekcji”, spotkanie szczecinian – uczestników rekolekcji ignacjańskich. Przybyli tłumnie – ponad pół setki osób, z ponad dziesięciu parafii. Studenci i emeryci, pojedynczo, z przyjaciółmi i z rodzinami, z parafii bliskich i odległych, nawet spoza Szczecina. Każdy z nadzieją poznania ludzi podobnych sobie – „uwiedzionych przez Pana” dzięki św. Ignacemu. Celem spotkania była integracja środowiska „ignacjańskiego”, zadziergnięcie więzi między rekolektantami. Była wspólna Eucharystia, medytacja i poczęstunek, jednak najbardziej cenny wydał się być czas poświęcony na dzielenie – świadectwo

tęgo, jak Pan Bóg działając przez Ćwiczenia Duchowne zmienia nasze życie, jak doświadczenie rekolekcji trwa w nas, jak wpływa na naszą codzienność.

Sesja przyniosła obfite owoce. Przede wszystkim rozpoznanie potrzeb szczecińskiego środowiska – potrzebę spotkań takich, jak to opisywane, dla umocnienia w rekolekcyjnych postanowieniach, potrzebę prowadzenia Ćwiczeń w Życiu Codziennym i potrzebę regularnej formacji w duchu św. Ignacego. Tym, co cieszy nas, jako prewspólnotę, najbardziej są osoby, które od tamtego czasu uczestniczą w spotkaniach WŻCh – mamy więc pierwsze owoce naszej pracy apostołskiej. Dziękując się tą radością, gorąco prosimy w intencji naszej młodej, nienazwanej jeszcze Wspólnoty.

Serdecznie dziękujemy starszej Wspólnocie szczecińskiej, Sykomorze, za pomoc w realizacji naszego projektu.

Anna M. Jeleń

Spotkanie prewspólnot w Łodzi

W dniach 4 – 6 października br. odbyło się Ogólnopolskie Spotkanie dla prewspólnot w Łodzi.

Celem spotkania było:

1. Przybliżenie charyzmatu WŻCh
2. Głębsze uświadomienie swojego miejsca we wspólnocie
3. Wzajemne poznanie, integracja członków

W spotkaniu brali udział przedstawiciele grup ze Szczecina, Kalisza, Radomia, Torunia, Warszawy oraz Łodzi. Naszym już „starym” zwyczajem uczestnicy nocowali w gościnnych domach wspólnoty lokalnej, która z otwartym sercem witała nas na progach recepcji.

Dla młodszych stażem spotkanie to było poznaniem wspólnot na poziomie szerszym niż wspólnota lokalna. Można było z innej perspektywy popatrzeć na swoją wspólnotę podstawową. Spotkanie było umocnieniem również dla członków

starszych wspólnot, którzy je przygotowywali. Zaskakującym był fakt, że cała łódzka wspólnota lokalna włączyła się w organizację. Ich zaangażowanie może być wzorem w podejmowaniu wspólnych zaangażowań przez wspólnotę lokalną.

Spotkanie odbyło się w świetlicy środowiskowej – miejscu zaangażowania wspólnoty „Pojednanie”. To skromne otoczenie wpłynęło na refleksyjną atmosferę tego spotkania. W odczuciu uczestników było ono bardziej doświadczeniem niż poznawaniem teorii.

**Anna Prawdzik
Krystyna Seremak**

świadcstwa

To było takie rodzinne spotkanie, na którym ktoś bardziej doświadczony starał się przekazać mi jakieś dobro, którego sam doświadczył. Nie instruował, nie pouczał, nie był tym lepszym. Po prostu dzielił się dobrem.

Wojtek ze Szczecina

Mocno zawsze dotyka mnie dzielenie się, które dla mnie osobiście jest trudne we wspólnocie, trudniejsze niż poza nią.

Emilia Tworkowska

Uświadomiłam sobie, jak ważne jest głębokie osobiste doświadczenie Boga i wzrost duchowy dla budowania prawdziwej wspólnoty i jedności w niej. Wzbogaciło mnie wzajemne dzielenie się doświadczeniami napotykanymi na drodze dojrzewania w WŻCh

Poszerzyło się moje spojrzenie na WŻCh i jej apostołstwo. Poznałam nowe osoby z innych wspólnot żyjących tym samym charyzmatem. Cenne były dla mnie wskazówki do ignacjańskiego rachunku sumienia

Ola

Zrozumiałam, jak ważna jest postawa miłującej uwagi względem Boga, ludzi, których spotykamy oraz Boga względem nas. Nie trzeba stosować żadnych masek, atrap, żadnej ochrony przed Bogiem, bo On nas trzyma, Jego dotyk daje błogosławieństwo. Jest to dla mnie zachętą, by nie podtrzymywać w sobie obaw (że za trudne, że męczące, że nie dam rady), tylko powierzając się Bogu wchodzić w głębszy kontakt z Nim na płaszczyźnie stylu WŻCh.

Asia Martynuska

Spotkanie ukazało mi praktyczną realizację jedności pomimo różnorodności wspólnot podstawowych. Poszerzyło moja wiedzę nt. przymierza i jego wartości zarówno dla osoby podejmującej je jak i wspólnoty. Jestem pełna uznania dla wspólnoty lokalnej za świadectwa, jakimi się podzielili i ich zaangażowaniu na rzecz osób potrzebujących.

Urszula

Przyjechałam jako dziecko, by stać się „dorosłym”, by dorastać; wyjeżdżam również jako dziecko, by w świecie, życiu, wspólnocie żyć jak dziecko – pokornie, w zawierzeniu i bezgranicznej miłości.

Aneta Gyc

Duże wrażenie wywarła na mnie Eucharystia w świątyni. To miejsce, w którym zbierają się dzieci ..., to Betlejem ludzkiego serca. W sposób szczególny przyczyniło się to do przyjrzenia się, zatrzymania nad Bogiem we mnie i w drugim człowieku. Bóg dotyka, pragnie przychodzić, rodzić się w Betlejem naszego serca... Wyjeżdżam bogatsza o doświadczenie działania Boga przez innych. Ten czas pomógł mi również w wewnętrznym wyciszeniu, dzięki któremu moje Betlejem jest bardziej otwarte na Boga i bliźniego.

Uczestniczka

To spotkanie pozwoliło mi zobaczyć przede wszystkim obszary, nad którymi powinnam pracować, by bardziej żyć życiem wspólnoty. Pozwoliło mi też spojrzeć na moją wspólnotę podstawową z troszkę innej perspektywy i zobaczyć, co możemy robić lepiej.

Cenne dla mnie było podzielenie się Wspólnoty Łódzkiej nie tylko doświadczeniami pracy apostołskiej, ale też drogą, którą weszli w te zaangażowania. Skarbem jest też odkrywanie ludzi – dzięki zamieszkaniu w gościnie u gospodarzy spotkania.

Monika

Było to dla mnie:

- uzupełnienie wiedzy na temat istoty, zadań i działania WŻCh;
- przypomnienie, że zawsze jest za mną Jezus; wspiera mnie, wydobywa mnie z trudności, modli się ze mną i zrobił dla mnie wszystko, oczekując tylko mojego „tak”;
- świadectwo gospodarzy, którzy żyją w życiu codziennym Przymierzem, wiarą, Jezusem
- świadectwo apostołstwa („wiera bez uczynków jest martwa”).

Spotkanie mnie umocniło i pokrzepiło oraz pokazało znaczenie wspólnoty ponadlokalnej

Witek

Zobaczyłam, jako organizator, jak pomimo różnych trudności i oporów w samej wspólnocie rodziło się to spotkanie. Czułam, jak coraz bardziej stajemy się na tym spotkaniu wspólnotą, którą łączy konkretny styl życia. Poczulałam, jak mocno uderzyły mnie słowa, że Jezus objawia się szczególnie we wspólnocie WŻCh dla tych, którzy odczytali ją jako swoje powołanie. Odkryłam, że kroczenie w tym konkretnym stylu życia jest moją drogą do świętości. Uświadomiłam sobie, jak bardzo jestem niewystarczająca, jak bardzo potrzeba mi wspólnoty, jak nieoceniona jest jej pomoc. Jestem wdzięczna za doświadczenie zarówno chwil słabości, jak i jedności, i radości przeżywanej we wspólnocie w czasie tego spotkania.

Gosia

Ps. Mam nadzieję, że dla osób, które dały część siebie, by to spotkanie mogło się odbyć właśnie w ten sposób, wypowiedzi uczestników i ich modlitwa, będą dla nich najlepszym podziękowaniem. Szkoda jednak, że tak mało osób odpowiedziało na zaproszenie.

K.S

Wakacje z Bogiem 2003

Od 28.06. do 12.07. odbywały się w Jastarni kolejne „Wakacje z Bogiem”.

Uczestniczyło w nich 35 osób, zarówno z WŻCh (wspólnota warszawska, lubelska, toruńska) jak i przyjaciół naszego ruchu. Uczestniczyliśmy w codziennej mszy św. odprawianej w ośrodku, a także mieliśmy codzienne spotkania w dynamice dzielenia i wprowadzenia w medytację. Podczas spotkań dla dorosłych dzieci miały spotkania w różnych grupach wiekowych.

Temat wakacji: „Powołanie do życia w rodzinie”.

Przebywaliśmy w ośrodku kempingowym prowadzonym przez o. Edwarda Konkola, werbistę z Białegostoku.

Wędrówka brzegiem Zatoki

Wakacje pod względem organizacyjnym i formacyjnym przygotowali Anna i Tadeusz Bolewscy.

Podobne „Wakacje z Bogiem” odbyły się też w terminie 13 – 26.07 w Habowce na Słowacji. Uczestniczyło w nich około 40 osób ze wspólnot: kaliskiej, warszawskiej, bydgoskiej, lubelskiej, łódzkiej, białostockiej i sympatycy WŻCh. Towarzyszył nam o. Mieczysław Jóźwiak T.J. Program był analogiczny jak w Jastarni.

Barbara Rogalska

WŻCh w Szczecinie

Daniel i jego towarzysze na dworze Nabuchodonozora nie chcą kłaść się tym, co jedzą poganie. Ale, jak się okazuje, jarskie jedzenie syci ich bardziej, niż mięso i wino – pozostałych młodzieńców. Daniel, Chananiasz, Miszael i Azariasz wierni Bogu służą na pogańskim dworze, wyróżniając się mądrością i roztropnością, budząc podziw. (Dn 1, 1-6. 8-20)

Z kolei Jezus przy skarbonie kieruje nasz wzrok na ubogą wdowę. Nie skupiają Jego uwagi możni, mający pozycję i majątek, których stać na obfite datki. Patrzy na tę – i stawia za wzór – która zdana jest na innych, której życie nie jest zabezpieczone. Na tle pozostałych wrzuca do skarbony niewiele – dwa pieniążki – ale na jej miarę to bardzo dużo: wszystko co ma. (Łk 21, 1-4)

Takie czytania miał dla nas Kościół 24 listopada, kiedy to w czasie wspólnotowej eucharystii po raz kolejny składaliśmy przymierze. Po dłuższym przygotowaniu pięć z nas podjęło decyzję o tym, by złożyć je na kolejny rok: Bogumiła Jaźwiecka, Kinga Sycz, Barbara Rychlińska,

Irena Bieńkowska i Agnieszka Pełka. Towarzyszyli nam – oprócz pozostałych osób z „Sykomory”: nowy asystent szczecińskiej WŻCh – o. Leszek Pestka - oraz kilka osób z nowej prewspólnoty.

Daniel i jego towarzysze uczą nas, że ofiara w imię wierności Bogu nie niszczy człowieka, przeciwnie – służy mu, „tuczy” go. W epizodzie z wdową, natomiast, Jezus pokazuje, że nie imponuje Mu ofiara, którą składa bogaty. Ujmuje Jego serce ofiara ubogiego, to znaczy tego, kto ma niewiele, albo nic, kto sam jest potrzebujący, kto nie może i nie chce być zdany tylko na siebie. Uczy nas też, że każdy w oczach Boga ma inną miarę hojności: co w rękach jednego jest „wdowim groszem”, w rękach innego będzie darem z tego, co mu zbywa i odwrotnie.

Każdy z nas wziął te słowa do siebie stosownie do własnego życia. Każda też wybrała swój znak przymierza na ten rok. Obyśmy pozostali wierni Bogu w tym Słowie i w przymierzu.

*„...świadoma swoich słabości (...)
proszę o modlitwę i wstawiennictwo”*

*Wspólnota Sykomora
Agnieszka*

WŻCh w Kaliszu

Dnia 16 września 2002 r. upłynęło 15 lat od naszego pierwszego Przymierza z WŻCh. Z tej okazji ostatni rok przeżywaliśmy jako Rok Małego Jubileuszu 15-lecia istnienia WŻCh w Kaliszu. Zakończyliśmy go skupieniem – 6 grudnia 2003 r.

Do skupienia przygotowaliśmy się przez 5 dni poprzez osobistą modlitwę – opartą na tajemnicach radosnych Różańca Świętego oraz Zasadę Ogólną WŻCh nr 1. Przygotowanie do skupienia pomogło nam po raz kolejny spojrzeć z Panem Bogiem na początek naszej drogi do WŻCh, na nasze powołanie oraz na dary i łaski, jakie otrzymaliśmy od Boga we wspólnocie. Zobaczyliśmy też, jak Pan Bóg trudził się dla nas przez te wszystkie lata, jak wielką pracę wykonał w każdym z nas i w całej wspólnocie kaliskiej oraz jak my odpowiadaliśmy na miłość Boga do nas. Był to jednocześnie dla nas czas radosnego oczekiwania na spotkanie z Bogiem we wspólnocie.

W czasie skupienia przyjrzelśmy się ponownie stylowi życia WŻCh oraz naszemu stylowi życia. Owocem naszej refleksji było dziękczynienie Panu Bogu za Jego miłość do nas, za powołanie nas do WŻCh oraz za wszystkie dary i łaski, jakimi nas obdarzył, a także zobaczenie naszych słabości i zaniedbań w stylu naszego życia na codzień oraz odczytanie weźwań Boga skierowanych do każdego z nas i naszej wspólnoty. Skupienie zakończyliśmy uroczystą Eucharystią dziękczynną oraz agapą przygotowaną przez grudniowych solenizantów z naszej wspólnoty.

Serdecznie dziękujemy Krystynie Seremak – pierwszej Animatorce wspólnoty Agape i wspólnoty lokalnej w Kaliszu – za pomysł wcześniejszego przygotowania do skupienia, za materiały do medytacji na czas przygotowania oraz za poprowadzenie naszego skupienia. Dziękujemy również naszemu Asystentowi O. Mieczysławowi Józwiakowi za towarzyszenie nam już trzeci rok oraz za Eucharystię.

W imieniu kaliskiej WŻCh
Mariola Bogdan – koordynator
i Dorota Szóstak – animator

Misterium dziecięctwa i życia ukrytego Jezusa

(fragmenty)

Ziemskie życie Jezusa bierze swój początek już od chwili, kiedy Boży Logos przyszedł na ziemię w sposób, w jaki rodzi się każdy człowiek przez poczęcie w ciele matki. Misterium dziecięctwa rozpoczyna się więc od momentu zamieszkania Jezusa w łonie Maryi. Tajemnice Bożego Narodzenia pozwalają już to Jego życie zobaczyć ludzkimi oczami. Jezus jako człowiek, większość swego życia spędzał w ukryciu, czyli nie ujawniając swojej boskiej natury.

1. Tajemnica Wcielenia

Kluczową prawdą naszej chrześcijańskiej wiary jest to, że „Słowo stało się ciałem i zamieszkało wśród nas” (J 1,14 ; por. RH 1). Co więcej: „(...) każdy duch, który uznaje, że Jezus Chrystus przyszedł w ciele jest z Boga. Każdy zaś duch, który nie uznaje Jezusa, nie jest z Boga: i to jest duch Antychrysta” (1 J 4,2 n ; por. 4,15 ; 5,5n ; 2 J 7)¹. Formuła wiary, że Bóg w Jezusie Chrystusie przyszedł w ciele, jest więc rozstrzygającym i decydującym kryterium chrześcijaństwa².

W tajemnicy Wcielenia trzeba również szukać klucza do rozumienia człowieka. Jan Paweł II powtarza słowa Soboru Watykańskiego II: „Tajemnica człowieka wyjaśnia się naprawdę dopiero w tajemnicy Słowa Wcielonego” (RH 8). A dzieje się tak, gdyż Jezus Chrystus, Syn Boży, „przez wcielenie swoje zjednoczył się jakoś z każdym człowiekiem. Ludzkimi rękami pracował, ludzkim myślał umysłem, ludzką działał wolą, ludzkim sercem kochał, urodzony z Maryi Dziewicy, stał się prawdziwie jednym z nas, we wszystkim do nas podobny oprócz grzechu” (KDK 22, RH 8). Przyjście Jezusa na ziemię ukazuje wartość i godność człowieka: „Jakąż wartość musi mieć w oczach Stwórcy człowiek, skoro zasłużył na takiego i tak potężnego Odkupiciela” (RH 10). W Jezusie bowiem Bóg objawia nam swoje Imię³, wypowiada się⁴, przedstawia samego siebie oraz ukazuje kim jest w swojej wewnętrznej istocie⁵, wyjaśnia ostateczną przyczynę i sens rzeczywistości⁶. Jezus jest Synem Bożym, a tytuł ten zawiera i tłumaczy w sobie wszystkie inne tytuły⁷.

W Ćwiczeniach duchownych, w kontemplacji o Wcieleniu św. Ignacy wyróżnia trzy płaszczyzny (tryptyk): niebo, ziemia (świat), Nazaret (gdzie niebo „styka się” z ziemią). Z nieba „trzy Osoby Boskie spoglądają na całą powierzchnię i obszar całego świata pełnego ludzi” (EE 102), siedząc „na swojej królewskiej stolicy, albo na tronie swego Boskiego Majestatu” (EE 106). Trójjedyny „wzrusza się” patrząc na ludzi, którzy w zaślepieniu umierają i którzy idą do piekła (por. EE 102. 106). Skutkiem tego „wzruszenia się” jest postanowienie: „dokonajmy odkupienia rodzaju ludzkiego” (EE

107). Decyzja, że „druga Osoba Boska stanie się człowiekiem” (EE 102) jest decyzją całej Trójcy. We Wcieleniu zatem bierze udział cała Trójca Przenajświętsza. W takim obrazie Loyola chce ukazać Boga miłosiernego. Bóg, który jest miłością ukazuje miłosierdzie nad zepsutym światem⁸. Ten świat przed przyjściem Zbawiciela jest grzeszny i umierający. Kiedy brakuje Jezusa sytuacja historyczna ludzi podobna jest więc do tej, którą opisuje św. Paweł (por. Rz 1,19-2,20). Chodzi nie tylko o to, że świat nie zna Jezusa Chrystusa. Święty Ignacy chce również pokazać jaka jest ziemia „kiedy Jezus jest nieobecny” – jest wtedy pozbawiona łaski, nadziei i jasnej drogi, którą należałoby podążać⁹. Wcielenie jest więc odpowiedzią Boga na sytuację historyczną na ziemi i na utopijne nadzieje człowieka, który sam próbował przekroczyć swoją ograniczoność. Utopie Platona, Campanellii, Morusa czy Marksa są najlepszym przykładem na to, że człowiek nie może sam się zbawić. Dzięki inicjatywie Trójjedynego Boga aby zbawić ten świat, człowiek pojął „exodus miłości”, idącej w kierunku nędzy ludzkiej i zarażonego przez zło świata. W swoim Słowie Wcielonym Bóg zostawił w historii ludzkiej ślad swojej chwały i swojej miłości. Tylko dzięki temu widoczna jest tajemnica Trójcy Świętej¹⁰. I to jest główny motyw przyjścia Bożego Logosu na ziemię: zbawić świat (por. J 3,5 ; 1 J 4,10.14 ; por. KKK 475). I dopiero dzięki temu poznajemy miłość Bożą¹¹.

Jakkolwiek plan zbawienia powstał z inicjatywy samego Boga, to jednak Stwórca chce włączyć w swoje dzieło zbawcze również stworzenia (Maryja, anioł Gabriel). Dokonuje się to w Nazarecie. W kontemplacji Zwiastowania, które leży w centrum rozważania tajemnicy Wcielenia, proponuje św. Ignacy przyjrzeć się szczegółowo nazaretańskiej Dziewczynie, jej odpowiedzi na propozycję wysłannika Bożego. O spełnieniu się Bożej tajemnicy zadecydowało „tak” Maryi. „Tajemnica Wcielenia urzeczywistniła się wówczas, gdy Maryja wypowiedziała swoje fiat (...) czyniąc możliwym na ile wedle planu Bożego od Niej zależało – spełnienie woli Syna” – powiada Ojciec Święty (RM 13). Dzięki takiej postawie tej Niewiasty poznajemy zaufanie Boga, które pokłada On w człowieku. Bóg zawierzył człowiekowi, zawierzył Maryi, Dziewicy nazaretańskiej. Doskonała odpowiedź na inicjatywę Boga wynosi Ją do najwyższego urzędu i godności Matki Syna Bożego. Zgodnie z nauczaniem

¹ Por. KKK 463.

² Por. W. Kasper. Jezus Chrystus. Przekł. B. Białecki. Warszawa 1983 s. 203.

³ Por. J. Jezierski. Chrystologia. Olsztyn 1997 s.5.

⁴ Por. W. Kasper. Bóg Jezusa Chrystusa. Tłum. J. Tyrawa. Wrocław 1996 s. 236. Por. Kol 2,1 ; J 1,18 ; 14,9 ; Hbr 1,3 ; 13, 8. A. Nossol określa Jezusa Chrystusa jako „locus theologicus” doświadczenie Boga dostępnego chrześcijaninowi, autentycznym „egzegetą Boga”. Por. Chrystocentryzm życia wewnętrzznego. W: Kultura życia wewnętrzznego. Pr. zb. pod red. J. Kruciny. Wrocław 1983 s. 41, oraz : Teologia bliższa życiu. Wpływ teologii na egzystencję chrześcijańską. Opole 1984 s. 274.

⁵ Por. Kasper. Bóg Jezusa ... s. 237.

⁶ „Tylko ten, kto zna Jezusa Chrystusa, rozumie ostatecznie człowieka i świat” (Tamże).

⁷ „Sedno dogmatu zdefiniowanego na dawnych soborach Kościoła tkwi w stwierdzeniu, że Jezus jest prawdziwym Synem Bożym, współistotnym Ojcu, a poprzez wcielenie również równym nam. Ta definicja nie jest w końcu niczym innym, jak interpretacją życia i śmierci Jezusa, które kształtowane były w stałym, synowskim dialogu z Ojcem”. J. Ratzinger. Tajemnica Jezusa Chrystusa. Tłum. J. Płoska. Kielce 1994 s. 30.

⁸ Bóg Ojciec, którego objawia Jezus Chrystus jest Ojcem miłości i miłosierdzia. Zob. Jan Paweł II. Encyklika: „Dives in misericordia” (skrót: DM), szczególnie numery 1-3.

⁹ Por. L. Gonzales, I. Iparraguirre. Ejercicios espirituales. Comentario pastoral. Madrid 1965 s. 460-479.485.

¹⁰ Por. S. Arzubialde. Ejercicios espirituales de s. Ignacio. Historia y Analisis. Bilbao-Santander 1991s. 243-244.

¹¹ Wcielenie jest więc „descenso” (zejściem, uniżeniem). Analiza Ćwiczeń duchownych wskazuje na podwójne uniżenie Boga:

a/ zejście z nieba („descensus de coelis”)

b/ zejście do otchłani („descensus ad inferos”), a więc nie tylko na ziemię, ale i do piekła (Orygenes). Wcielenie prowadzi aż do krzyża (zob. EE 116 i pierwszy paragraf trzeciego rozdziału niniejszej pracy). Por. tamże s. 245.247-248.

Jana Pawła II, jak i jego poprzednika Piusa VI – przez tajemnicę Chrystusa rozjaśnia się tajemnica Maryi (por. RM 9), a poznanie prawdziwej nauki katolickiej o Maryi Dziewicy będzie zawsze kluczem do należytego zrozumienia tajemnicy Chrystusa i Kościoła (por. RM 47).

Maryja w Ćwiczeniach duchownych zajmuje bardzo ważne miejsce, choć może na pierwszy rzut oka mało widoczne. J. Neuner twierdzi, iż głównym celem Ćwiczeń jest „dostarczenie kierownictwa w poszukiwaniu woli Bożej, prowadzenie nas do całkowitego, wolnego od złudzeń oddania się Bogu i zrealizowanie planów Bożych w naszym obecnym życiu”¹². Tak jak zachęca ich Autor, to właśnie do Matki Syna Bożego mamy zwracać się w modlitwie i prosić o Jej wstawiennictwo, bo to Ona oddała się bezwarunkowo wypełnieniu woli Bożej. W Jej obecności mamy stać się świadomi nieładu panującego w naszym sercu oraz złudnych powabów otaczającego nas świata¹³.

Św. Ignacy nazywa Maryję „naszą Panią” („nuestra Señora”) – np. EE 102. 103. 106. 107. 108. 218. 219. 220. 262. 263. 264. Maryja jest Panią, władczynią jego serca. To właśnie Jej powierzył swoją drogę po nawróceniu w Montserrat (zob. OP 17. 18). To dla Niej będzie walczył o zbawienie innych dusz. Tajemnice życia Maryi, które przedstawia w Ćwiczeniach duchownych, takie jak: Zwiastowanie (EE 262) i Nawiedzenie św. Elżbiety (EE 263) ukazują wielkość Maryi dzięki temu, że jest „pełna łaski”. Ta Dziewica pozwoliła dać się ogarnąć totalnie Bożej łasce¹⁴. Ona jest Tą, która została całkowicie przebóstwiona. Dlatego jest dla nas już spełnieniem tego, do czego my dążymy. Maryja jest wzorem. Ona jest wielka, bo nosi w sobie Najwyższego. A stało się to dlatego, że uznała siebie za pokorną służebnicę¹⁵.

Kontemplowanie tajemnicy Wcielenia ma na celu nie tylko zachwywanie się wielkością i miłosierdziem Pana Boga, ani też podziwianiem postawy (odpowiedzi) Maryi na Jego wezwanie. Wydaje się, że św. Ignacemu chodzi o coś więcej: o odpowiedź każdego człowieka (odprawiającego Ćwiczenia) na tajemnicę Wcielenia. Chrystus musi się „wcielić” w nasze serce, ukształtować w nas, tak jak to określa św. Paweł: „Teraz już nie ja żyję, lecz żyje we mnie Chrystus” (Ga 2,20). W przeciwnym razie misterium Wcielenia nie ma dla nas żadnej wartości zbawczej¹⁶. Loyola w rozmowie końcowej po kontemplacji tajemnicy Wcielenia zachęca do dialogowania z Trójcą Świętą (zob. EE 109) i do rozmowy ze „Słowem Odwiecznym i Wcielonym” albo z Jego Matką, „Panią naszą”. Ta rozmowa ma pomóc rekolektantowi lepiej naśladować „Pana naszego tylko co wcielonego” (EE 109). Naśladowanie Pana, „który dla mnie stał się człowiekiem” (EE 104), wiąże się najpierw z poznaniem, kim On jest. Św. Ignacy zachęca do coraz głębszego poznania Pana, po to, aby więcej

Go kochać i więcej iść w Jego ślady (por. EE 104)¹⁷. Połączony od rozważania misteriów Bożego Narodzenia, to poznanie jest już bardziej widoczne dla ludzkiego oka.

2. Tajemnice Bożego Narodzenia

Narodzenie Jezusa w Betlejem jest pierwszym publicznym wydarzeniem w życiu Syna Bożego. Jest też „publicznie skutecznym znakiem Boga, że tu narodził się prawdziwy Człowiek”¹⁸. Ale również to wydarzenie jest wielkim misterium, gdyż Jezus Chrystus, prawdziwy Bóg nie przychodzi w majestacie i chwale, ale jedynym znakiem jest „Niemowlę owinięte w pieluszki i położone w żłobie” (Łk 2,12). (...)

Ludzie, którzy ujrzeli Narodzonego, przyjmowali Dobrą Nowinę na wiele sposobów. Łukasz przedstawia trzy reakcje osób (zob. Łk 2,15-20). Jedną z nich jest odpowiedź tych, którzy usłyszeli orędzie o Narodzeniu Zbawiciela od pasterzy i się zadziwili (por. Łk 2,17). Maryja w milczeniu rozważała to wszystko w swoim sercu (por. Łk 2,19.51), gdyż nie było to jasne i wyraźne objawienie Syna Bożego¹⁹. Trzecią odpowiedzią jest reakcja pasterzy, którzy „wrócili wielbiąc i wysławiając Boga za wszystko, co słyszeli i widzieli” (por. Łk 2,20)²⁰. Pasterze symbolizują wierzących, którzy usłyszawszy zwiastowanie i zobaczywszy zbawienie, wysławiali i wielbili Boga, który uczynił tak wiele teraz i potem w tajemnicy Jezusa. Zaczyna się zatem chwalenie Boga na ziemi, rozpoczęte przez wojsko niebieskie (por. Łk 2, 13-14)²¹.

Odpowiedzią człowieka odprawiającego Ćwiczenia duchowne ma być „wejście w siebie” i „wyciągnięcie jakiegoś pożytku duchowego” (EE 114.116). Oznacza to przede wszystkim poddanie się działaniu Ducha Świętego. Odbijać światło, które wypływa z chwały Bożej – to sposób odpowiedzi. Przyjęcie zbawienia – to stać się tym, którego kontemplujemy²².

Na kontemplację dzieciństwa św. Ignacy przeznacz trzy dni rekolekcji. Są one bardzo ważne, bo wyznaczają styl naśladowania Jezusa (por. EE 135). Jezus przyjmuje wszystkie ograniczenia i pokorę dzieciństwa. On staje się dzieckiem. Dlatego uczy, że trzeba nie tyle być dzieckiem, ale nim się stawać. Chodzi o dziecięctwo duchowe (por. J 3,1-20 ; Mt 18,2-5.10 ; Mk 10, 13-16). W przeciwnym razie nie można należeć do Królestwa (por. Mt 5,3; 11,25)²³. Dobra Nowina dociera najpierw do ubogich (tu: pasterze)²⁴. Jezus nie przyszedł do zdrowych i szczęśliwych, ale do tych, którzy się źle mają (por. Łk 5,31)²⁵. Ze strony człowieka potrzebna zaś jest wiara małuczkich, bo tylko tacy są zdolni rozpoznać Boga w Słowie wiecznym, które było u Boga, a potem przyszło na świat (por. J 1,1-6). (...)

Gabriela Knopik

¹² W drodze z Chrystusem. Biblijny przewodnik trzydziestodniowych rekolekcji oparty na Ćwiczeniach Duchownych Św. Ignacego Loyoli. Przekł. B. Steczek. Kraków 1992 s. 126.

¹³ Por. tamże ; por. EE 63.

¹⁴ „Maryja jest pełna łaski : ponieważ Wcielenie Słowa, zjednoczenie osobowe Boga-Syna z naturą ludzką, z człowieczeństwem, w Niej się urzeczywistnia i dokonuje” (RM 9).

¹⁵ Maryja, jako „służebnica Pańska” powierza Bogu swe życie, decyduje się na nieznaną, powierza się Jego tajemnicy, nie mając żadnej innej pewności oprócz samego Boga, Jego Słowa. W różnych momentach Jej życia *fiat* nie tylko się powtarza, lecz jest poddawane próbie i spełnia się do tego stopnia, że Jej życie i miłość łączą się z chwałą Syna (Por. J. Neuner. Dz. cyt. s. 131). O kontemplacjach tajemnicy Maryi zob. też w: Mes de ejercicios. Libro del ejercitador. Burgos 1981 s.210-211.

¹⁶ Znane jest powiedzenie Orygenesusa: „Quid enim tibi prodest, si Christus quondam venit in carne, nisi ad tuam quoque animam veneri?” (por. S. Arzubialde. Dz. cyt. s. 250). O aktualności misteriów Jezusa Chrystusa zob. też w: El mes de Ejercicios. Para la juventud. Burgos 1976 s. 324.

¹⁷ O poznaniu wewnętrznym zob. w: I. Casanovas. Comentario y explanation de los Ejercicios espirituales de san Ignacio de Loyola. T. 1. Introduccion. Teoria. Directorio. Preparacion. Barcelona 1945 s. 118 ; oraz w: Gonzales, Iparraguire. Dz. cyt. s. 479. O poznaniu przez wiarę zob. w: Mes de ejercicios. Dz. cyt. s. 211-212.

¹⁸ Nossol. Historiozbawcze znaczenie ... s. 13.

¹⁹ Por. tamże s. 264-265.

²⁰ Ta reakcja najwyraźniej została zaznaczona w Ćwiczeniach duchownych (por. EE 265).

²¹ Podobną reakcję widzimy u trzech Króli-Magów (por. Mt 2,12 ; EE 267). Jest to typowa reakcja wspólnoty zbawionych (por. Dz 2, 17), kult nowej wspólnoty mesjanistycznej. Por. Arzubialde Dz. cyt. s. 265.

²² Por. G. Aschenbrennen. Życie z Jezusem. Kraków 1992 s. 37.56.57.

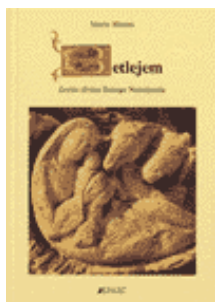
²³ Por. Mes de ejercicios. Dz. cyt. s. 235. Zob. też KKK 526.

²⁴ Por. Neuner. Dz. cyt. s.137.

²⁵ Por. J. Augustyn . Daj mi pić. Rozważania rekolekcyjne oparte na drugim tygodniu Ćwiczeń duchownych św. Ignacego Loyoli. Kraków 1996 s. 65.

Warto przeczytać! Warto przeczytać! Warto przeczytać!

B e t l e j e m

Mario Masini
Lectio divina
Bożego Narodzenia

Tytuł oryginału:
Betlemme
Lectio divina del Natale
(przekład z włoskiego)

Wydawnictwo Jedność
Kielce 2002
cena 14,60 zł

Książka na czas Bożego Narodzenia i nie tylko. Dobra lektura jako przygotowanie do medytacji. Autor prowadzi Czytelnika po symbolicznej drodze do Betlejem, rozważając tajemnice Bożego Narodzenia.

Centralnym odniesieniem jest Betlejem. Czytając książkę raz po raz odkrywa się nowe aspekty dobrze znanych tekstów ewangelicznych. Pozwala to lepiej rozumieć znaczenie narodzin Chrystusa dla dziejów ludzkości i każdego człowieka z osobna.

Danuta Piskorska

Znajdziesz na stronach WWW

[http:// www.arrupe.org/pl/](http://www.arrupe.org/pl/)

Centrum Kształcenia Liderów i Wychowawców Pedro Arrupe w Gdyni

Centrum prowadzi działalność formacyjną wśród nauczycieli, wychowawców i liderów ośrodków edukacyjno-wychowawczych w kraju i za granicą.

Nauczycielom i rodzicom Centrum proponuje spotkania na temat sekt, uzależnień, wychowania multimedialnego i integracji europejskiej. Wiele ciekawych spotkań znajdą dla siebie katecheci. Wspólnie z nauczycielami Ogólnokształcącego Liceum Jezuitów, opracowuje i testuje nowe metody nauczania oraz pilotuje projekt *Szkoły Rodziców*.

W dziale Nasza misja autorzy napisali o sobie:

„Jesteśmy grupą liderów i wychowawców, którzy zachwyceni człowiekiem i światem, pracują twórczo z radością i pasją. Służymy wiedzą, umiejętnościami i doświadczeniem tym, którzy w pracy wychowawczej odnajdują swoje powołanie.

Zainspirowani tradycją jezuickiego szkolnictwa oferujemy wszystkim wychowawcom liderom całościowe spojrzenie na edukację oraz przemiany zachodzące w świecie. Czerpiąc ze źródeł wiary, pragniemy wzrastać i umacniać się jako wspólnota ludzi kompetentnych i zaangażowanych w wychowanie. Pragniemy świadczyć naszą postawą, że wolność i autentyczność w działaniu wraz z umiejętnością odczytywania znaków czasu wypływa z głębokiej refleksji nad sobą.”

Centrum wydaje biuletyn metodyczny dla nauczycieli *Być dla innych* (w dziale *Archiwum*) oraz zeszyty dotyczące ignacjańskiego modelu wychowania.

Na stronie www można znaleźć informacje o terminach planowanych kursów, szkoleń, dyskusji oraz tych które się odbyły (w dziale *archiwum wiadomości*).

W dziale artykuły i publikacje dużo ciekawych materiałów, m.in.

- Materiały szkoleniowe dla nauczycieli matematyki
- Skąd mam wiedzieć, czy moje dziecko sięga po narkotyki?
- Metoda i techniki dramy
- Na misji w trzeciej gimnazjalnej...
- Potrzebujemy nauczycieli, którzy kochają to, co robią
- Bagaż polskiego nauczyciela - z kursu
- Niezadowoleni dorośli i zakochane dzieci.

oprac. DP

Nieustannie polecamy również strony:

- światowej WZCh – <http://cvc-clc.net>
- narodowej WZCh – <http://www.wzch.org.pl>
- domów rekolekcyjnych – <http://www.jezuici.pl/dr>
- modlitwy codziennej – <http://www.jezuici.krakow.pl/sp>

**Przymierze z WŻCh to łaska od Pana
czy
zagrożenie dla mojej wolności !?**
Zaryzykuj i poddaj to pytanie ignacjańskiemu procesowi rozeznania
na

SKUPIENIU ROZEZNAJĄCYM PRZYMIERZE Z WŻCh,

które odbędzie się w dniach **9 – 11 stycznia 2004 roku**
w TORUNIU

Jeżeli

- brak Ci czasu w codziennym życiu, aby poddać rewizji życie Przymierzem,
- masz kłopoty z przygotowaniem planu celów i zadań na nadchodzący czas życia Przymierzem,
- nie masz z kim porozmawiać, jak rozumieć Przymierze,
- szukasz potwierdzenia swych zaangażowań apostołskich,
- poszukujesz pewności, czy w WŻCh może się w pełni realizować Twoje życie chrześcijańskie,

to

jest to spotkanie dla Ciebie!

- Tu znajdziesz dogodny klimat do stanięcia sam na sam z Bogiem;
- Spotkasz ludzi, którzy żyją tym samym stylem życia i tak jak Ty odkrywają Boga we Wspólnocie Życia Chrześcijańskiego;
- Znajdziesz możliwość wymiany doświadczeń;
- Zobaczysz jak żyją Przymierzem inni;
- Poddasz swe wybory ignacjańskim regułom rozeznania, konfrontując je z wyzwaniem stającym przed Kościołem i Wspólnotą;
- Znajdziesz czas na wpatrzenie się w pełne miłości oblicze Jezusa Chrystusa i wsłuchanie się w Jego wezwanie.

Jezus pragnie, aby Przymierze było żywym i skutecznym środkiem wzrostu dla Ciebie i Wspólnoty. Chce Cię wzmocnić łaską, aby owoce Twoich zaangażowań były dobre i trwałe.

Jest już miejsce, jest pragnienie Boga – teraz czekamy na Ciebie!

Zapraszamy !!!

W koszty pobytu w Toruniu **29,- PLN**, wliczone obiady i drobne przekąski (słodkocze, itp.)

Zgłoszenia do 5 Stycznia 2004

TORUŃSKA WSPÓLNOTA LOKALNA

Członkowie i sympatycy Wspólnoty Życia Chrześcijańskiego

Zaproszenie

Serdecznie zapraszamy na rekolekcje: **Synteza Ćwiczeń Duchowych: Droga pielgrzyma**, które odbędą się w terminie **od 24 stycznia do 1 lutego 2004 r.** w Domu Rekolekcyjnym Księża Jezuitów w Kaliszu.

W oparciu o Autobiografię św. Ignacego będziemy starali się bardziej poznać duchowość ignacjańską oraz sposób realizacji tej drogi w dzisiejszych czasach.

Rekolekcje poprowadzi O. Mieczysław Józwiak SJ – Asystent kaliskiej WŻCh.

**Na te rekolekcje zapraszamy członków i sympatyków
Wspólnoty Życia Chrześcijańskiego.**

Warunkiem uczestnictwa jest znajomość metody ĆD, czyli doświadczenie przynajmniej rekolekcji „Wprowadzenie w modlitwę – Fundament Ćwiczeń Duchowych”.

Koszt rekolekcji: **300 zł.**

Zgłoszenia należy przesłać do Sekretariatu Domu Rekolekcyjnego listownie, faxem lub za pośrednictwem internetu, podając doświadczenie wcześniejszych rekolekcji.

Adres: ul. Stawiszyńska 2

62-800 Kalisz

fax: (062) 766 41 36

e-mail: kaliszsj@pro.onet.pl lub mjozwiak@jezuici.pl

Potwierdzenie przyjęcia na rekolekcje będzie wysłane przez Sekretariat Domu Rekolekcyjnego, dlatego prosimy o podanie pełnego adresu.

O. Mieczysław Józwiak SJ

Domy rekolekcyjne zapraszają

<p>Dom Rekolekcyjny św. Józefa ul. Sobieskiego 40, skr. poczt. 72 43-502 CZECHOWICE-DZIEDZICE tel. (32) 215-33-67, fax (32) 215-90-60 e-mail: dr-czdz@jezuici.krakow.pl</p> <p>Fundament ĆD: 17 - 22.02.04, 16 - 21.05.04, 11 - 16.08.04, 03 - 08.09.04</p> <p>Rekolekcje ośmiodniowe: 27.01 - 04.02.04 I, II, III Tydzień ĆD i Synteza 24.02 - 03.03.04 I, II, IV Tydzień ĆD i Synteza 27.03 - 04.04.04 I, II, III Tydzień ĆD i Synteza 22 - 30.05.04 I - IV Tydzień ĆD 01 - 09.07.04 I, II Tydzień ĆD i Synteza 11 - 19.07.04 I - IV Tydzień ĆD 21 - 29.07.04 I, II, III Tydzień ĆD i Synteza 01 - 09.08.04 I, II Tydzień ĆD i Synteza 23 - 31.08.04 I - IV Tydzień ĆD 21 - 29.09.04 I, II, III Tydzień ĆD i Synteza</p>	<p>CENTRUM DUCHOWOŚCI ul. Bł. Kingi 74/84, 42-226 CZĘSTOCHOWA tel. (34) 324-40-19, faks: (034) 324-89-57 e-meil: dr-czest@jezuici.krakow.pl</p> <p>Fundament ĆD 13 - 18.01.04; 10 - 15.02.04; 16 - 21.03.04; 25 - 30.05.04; 13 - 18.07.04; 25 - 30.08.04.</p> <p>Rekolekcje ośmiodniowe: 27.01 - 04.02.04 I - IV Tydzień ĆD 17 - 25.02.04 I - IV Tydzień ĆD 02 - 10.03.04 I, II i III Tydzień ĆD 23 - 31.03.04 I, II i III Tydzień ĆD 24.04 - 02.05.04 I, II i IV Tydzień ĆD 11 - 19.05.04 Synteza 01 - 10.07.04 I - IV Tydzień ĆD (dla kapłanów) 21 - 29.07.04 I - IV Tydzień ĆD 02 - 10.08.04 I - IV Tydzień ĆD 14 - 22.08.04 I - IV Tydzień ĆD 01 - 09.09.04 I - IV Tydzień ĆD</p>
<p>IGNACJAŃSKIE CENTRUM FORMACJI DUCHOWEJ ul. Tatrzńska 35, 81-313 GDYNIA tel. (58) 621-05-15 lub 620-69-09, fax (58) 621-03-50 e-meil: icfd@jezuici.pl</p> <p>Fundament ĆD: 24 - 29.02.04; 30.03 - 04.04.04; 03 - 08.07.04; 01 - 06.08.04; 24 - 29.08.04; 28.09 - 3.10.</p> <p>Rekolekcje ośmiodniowe: 03 - 11.01.04 I Tydzień ĆD 03 - 11.01.04 Synteza ĆD 20 - 28.01.04 II, III/IV Tydzień ĆD 02 - 10.03.04 I, II Tydzień ĆD 10 - 18.07.04 I Tydzień ĆD 20 - 28.07.04 II, III/IV Tydzień ĆD 01 - 9.09.04 I Tydzień ĆD 01 - 9.09.04 Synteza ĆD - Droga Pielgrzymia 11 - 19.09.04 II i III/IV Tydzień ĆD</p>	<p>Dom Rekolekcyjny Ojców Jezuitów ul. Stawiszyńska 2, 62-800 KALISZ tel.: (62) 7573446, fax: (62) 76-64-136 e-meil: kaliszsj@pro.onet.pl</p> <p>Fundament ĆD: 24 - 29.02.04; 20 - 25.04.04; 13 - 18.07.04; 20 - 25.08.04; 16 - 21.09.04</p> <p>Rekolekcje ośmiodniowe: 24.01 - 01.02.04 I, IV Tydzień ĆD 24.01 - 01.02.04 Synteza ĆD - Droga pielgrzymia 06 - 14.03.04 I, II, III Tydzień ĆD 01 - 09.05.04 I, II, IV Tydzień ĆD 05 - 13.06.04 I, II Tydzień ĆD 04 - 12.07.04 I, II, IV Tydzień ĆD 20 - 28.07.04 I, II Tydzień ĆD, Synteza 02 - 10.08.04 I, II, III Tydzień ĆD 06 - 14.09.04 I, II Tydzień ĆD</p>
<p>Dom Rekolekcyjny "Górka" ul. Ks. Kaszelewskiego 9 34-500 ZAKOPANE tel: (0-18) 206-26-95 fax: (0-18) 206-26-96 dr-gorka@jezuici.krakow.pl</p> <p>Fundament ĆD: 03 - 07.03.04; 05 - 09.05.04; 16 - 20.08.04; 01 - 05.09.04</p> <p>Rekolekcje ośmiodniowe: 17 - 25.02.04 I, II, III Tydzień ĆD 10 - 18.03.04 I, II, III Tydzień ĆD 15 - 23.04.04 I - IV Tydzień ĆD 12 - 20.05.04 I, II, III Tydzień ĆD 04 - 12.06.04 I, II, III Tydzień ĆD 03 - 11.07.04 I, II, III Tydzień ĆD 21 - 29.08.04 I - IV Tydzień ĆD 08 - 16.09.04 I, II, III Tydzień ĆD</p>	<p>Europejskie Centrum Komunikacji i Kultury ul. Olecka 30 04-984 WARSZAWA-FALENICA tel:(0-22) 8720441, fax:(0-22) 8720285 rekolekcje@jezuici.pl</p> <p>Wprowadzenie w modlitwę - Fundament ĆD: 24 - 29.08.04</p> <p>Rekolekcje ośmiodniowe: 09 - 15.02.04 I Tydzień ĆD</p> <p>Centrum Formacji Duchowej (Salwatorianie) ul. Św. Jacka 16, 30-364 KRAKÓW tel. (12) 269-2397 www.cfd.salwatorianie.pl</p> <p>Rekolekcje ośmiodniowe: 7 - 15.02.04 I - IV Tydzień ĆD 29.06 - 07.07.04: I - IV Tydzień ĆD 18 - 26.08.04: I - IV Tydzień ĆD</p>

Domy rekolekcyjne zapraszają

sesje • skupienia • kursy

CZECHOWICE-DZIEDZICE

Komunikacja w małżeństwie i rodzinie 16 – 18.01.04
W skupieniu m.in. o problemach komunikacji z drugim człowiekiem w odniesieniu do małżeństwa i rodziny a więc do obszaru najbliższych nam relacji.
Poprowadzi: Dorota Przygrodzka, psychiatra oraz ks. Artur Wenner SJ.

Misterium grzechu i pojednania 05 – 07.03.04
W czasie skupienia podjęte będą m.in. tematy: tajemnica grzechu i dramatu człowieka, środki i drogi prowadzące do pokuty i pojednania, sakrament przebaczenia, miłość większa niż grzech. Poprowadzi: ks. Stanisław Biel SJ, ks. Piotr Blajerowski SJ oraz ks. Artur Wenner SJ

Gdybyś знаła dar Boży..." 27.04 – 03.05.04
Zaproszenie na rekolekcje kierowane jest do wszystkich kobiet: żyjących samotnie, we wspólnocie zakonnej i w małżeństwie. Rekolekcje poprowadzi s. Urszula Wołoszczak RSCJ

Biblijni Liderzy 07 – 09.05.04
Sesja przeznaczona jest dla nauczycieli, liderów i katolickich wychowawców, którzy w Biblii poszukują wzorców i inspiracji. Prowadzi: ks. Wojciech Żmudziński SJ, Dyrektor Liceum Ogólnokształcącego Jezuitów w Gdyni.

CZĘSTOCHOWA

Modlitwa w szkole św. Ignacego 09 - 11.01.04
Ignacy Loyola, w Ćwiczeniach duchownych daje się poznać jako znakomity przewodnik po drogach modlitwy. Aby poznać najgłębsze nasze pragnienia, trzeba poznać, czego pragnie Bóg. Dokonuje się to w modlitwie. Jej Autorem jest Duch Święty, ale i pewna wiedza jest konieczna. Tę można zaczerpnąć od św. Ignacego Loyoli. Prowadzi o. Krzysztof Osuch SJ.

Jezus Chrystus nadal uzdrawia 23 - 25.01.04
Prowadzący sesję, bazując na doświadczeniu osobistym, ukażą, że także dzisiaj Chrystus nadal „dotyka”, aby nas uzdrowić duchowo i fizycznie, czyniąc to we wspólnocie Kościoła. Sesję prowadzi o. Tadeusz Hajduk SJ wraz ze Wspólnotą Przymierza z Centrum Duchowości.

Mistyka Ikony – odkrywanie Boga poprzez ikonę 27 – 29.02.04
Historia Kościoła pokazuje nam ciągle i na nowo sposoby dotarcia do spotkania z Bogiem na płaszczyźnie zmysłowej. Ikona jako dziedzictwo Kościoła stawia przed nami najdoskonalszy tego przykład. Prowadzi o. Zygfryd Kot SJ.

Sesja: "... uczeń wziął Ją do siebie" Pogłębienie przejścia z Maryją 21 – 23.05.04
Sesja stanowi kolejny krok na drodze zapoczątkowanej pod hasłem: "Odrodzenie z Maryją. Przejście medytacyjno-kontemplacyjne". Do udziału w sesji są zaproszone nie tylko osoby posiadające wcześniejsze doświadczenie rekolekcji ignacjańskich, ale także osoby „początkujące”, zainteresowane praktyką życia duchowego. Prowadzi o. Jacek Bolewski SJ.

GDYNIA

Szkolenie: Sztuka występów publicznych i autoprezentacji - Centrum Arrupe 16 - 18.01.04
Kurs adresowany do polityków, przedsiębiorców, dziennikarzy, prawników i nauczycieli oraz osób, które z racji wykonywanego zawodu pragną odnosić sukcesy w wystąpieniach na forum publicznym. Szkolenie poprowadzą Teresa Wasiak i Mariusz Żarnecki - aktorzy Teatru Miejskiego w Gdyni.

Spotkania Mażeńskie - Dialog we dwoje 16 - 18.01.04
Drogi wiary 30.01 - 04.02.04
W czasie rekolekcji poruszane będą następujące tematy: proces otwierania się na doświadczenie wiary, dynamika spotkania Boga i człowieka, próby wiary, radość życia wiarą. Rekolekcje poprowadzi o. Zbigniew Leczkowski SJ.

Spotkania Mażeńskie-- Dialog we dwoje 13 – 15.02.04
Skupienie wielkopostne dla młodzieży 19 – 21.03.04
Poprowadzi s. Renata Ryszkowska RSCJ

Rozeznawanie drogi życia 22 – 25.04.04
Celem sesji jest pomoc w rozeznaniu drogi życia. Przeznaczona jest ona dla osób od 18 do 30 roku życia, które pragną z Panem Bogiem podjąć życiową decyzję. Sesję poprowadzą: o. Waldemar Borzyszkowski SJ i s. Renata Ryszkowska RSCJ wraz ze współpracownikami.

Szkolenie: Pomysłowy Wychowawca 19 – 21.03.04
20-sto godzinny cykl zajęć o charakterze warsztatowym. Szkolenie adresowane jest do nauczycieli szkół gimnazjalnych i licealnych. Zajęcia prowadzą: „Belfrowie Roku 1999 i 2000” Hanna Hetmańska i Kazimierz Cichoszewski. **(Centrum Arrupe)**

Poznanie i akceptacja siebie 24 – 28.03.04
Oprócz konferencji proponowane będą także ćwiczenia praktyczne indywidualne i w małych grupach. Sesję poprowadzą wspólnie o. Zbigniew Leczkowski SJ (dyrektor ICFD i psycholog) wraz z grupą współpracowników ICFD.

GDYNIA (cd.)

Psychoterapia a rozwój duchowy człowieka 30.04 – 3.05.04
Zaproszenie skierowane do psychologów, psychoterapeutów, psychiatrów i studentów psychologii. Podstawowym celem jest integralne spojrzenie na dynamikę rozwoju człowieka obejmujące zarówno wymiar duchowy jak i psychiczny. Sesję poprowadzą o. Zbigniew Leczkowski SJ, p. Lidia Grzesiuk (psychoterapeuta), p. Maria Golczyńska (psychiatra), ks. Bogusław Szpakowski SAC, o. Tadeusz Kotlewski SJ, o. Leszek Mądrycki SJ, p. Jacek Federowicz (psychoterapeuta).

Rekolekcje dla młodzieży: Szkoła kontaktu z Bogiem

07 – 12.05.04

Wieczory dla zakochanych – kurs przygotowujący do sakramentu małżeństwa

14 – 16.05.04

Sesja: Rozeznawanie duchowe

10 – 13.06.04

Sesja ma na celu pogłębienie u jej uczestników znajomości procesu i postawy rozeznawania. Przeznaczona jest dla osób świeckich i duchowych, które przynajmniej raz odprawiły rekolekcje ignacjańskie.

KALISZ

Spotkania Mażeńskie – dialog we dwoje 09 – 11.01.04

Szkoła kontaktu z Bogiem – II stopień 16 – 21.01.04

Odrodzenie z Maryją. Przejście medytacyjno-kontemplacyjne 05 – 08.02.04

Modlitwa Psalmów 08 – 14.02.04

Wymagany jest uprzedni udział przynajmniej w rekolekcjach "Wprowadzenie w modlitwę" lub w innych rekolekcjach zamkniętych z całkowitym milczeniem.

Tajemnica Krzyża 25 – 28.03.04

Wspólnota Miłości Ukrzyżowanej zaprasza do pochylecia się nad największą tajemnicą naszej wiary. Poprzez kontemplację wybranych fragmentów Pisma Świętego, modlitwę w ciszy, wspólną adorację wieczorną Najświętszego Sakramentu oraz poprzez udział w dzieleniach uczestnicy rekolekcji będą mogli spojrzeć na swoją osobistą historię oczami wiary. Zapraszamy wszystkich, którzy chcą odnowić swoje przymierze z Jezusem. Podczas rekolekcji będzie możliwość skorzystania z modlitwy wstawienniczej.

Od Całunu do spotkania z Jezusem cierpiącym i zmartwychwstałym 02 – 04.04.04

W trakcie sesji zostaną przybliżone, z wykorzystaniem wiernej

kopii Całunu Turyńskiego (naturalnej wielkości) oraz przeżrocz, m. in. tematy: główne etapy historii Całunu; męka śmierć i zmartwychwstanie Jezusa według Całunu; zróżnicowane badania podejmowane nad Całunem; kontrowersje wokół próby ustalenia czasu powstania Całunu metodą C14. Powyższym konferencjom, prowadzonym przez Z. Ziółkowskiego (autora książki pt.: "Spór o Całun Turyński") i J. Dołęgę-Chodasiewiczą (członka Studium Syndologicznego), będą towarzyszyć rozważania oparte na ewangelicznych opisach wydarzeń paschalnych, prowadzone przez ekipę Domu Rekolekcyjnego

Wola Boża w naszej codzienności 28 – 30.05.04

W skupieniu poruszone będą m.in. tematy: nasza niepewność a pełnienie woli Bożej; potrzeba szerokiego spojrzenia na życie; duchowe pragnienia a szukanie woli Bożej; czystość naszych intencji; wolność wewnętrzna w szukaniu woli Bożej; radość pełnienia woli Pana; życie jest pielgrzymowaniem. Skupienie prowadzi o. Józef Augustyn SJ.

Modlitwa z Księgą Psalmów 13 - 18.07.04

Świat ikony cz. III 11 - 15.08.04

Świat ikony cz. IV 16 - 20.08.04

WARSZAWA-FALENICA

Sesja: Poznaj siebie 9 – 11.01.04

Sesja jest prowadzona w formie warsztatów dających narzędzia do poznania własnych uwarunkowań i mechanizmów obronnych. Prawdziwe poznanie siebie pozwala przyjąć swoje słabości i otworzyć się na współpracę z łaską Bożą. Sesję poprowadzi Pani Krystyna Kotowa, psycholog i psychoterapeuta wraz ze współpracownikami.

Rekolekcje: Modlitwa Jezusowa – w poszukiwaniu prostoty i jedności 03 – 07.03.04

Modlitwa Jezusowa należy do najstarszych form medytacji chrześcijańskiej, której tradycja sięga Ojców Pustyni z IV wieku. Rekolekcje są teoretycznym i praktycznym wprowadzeniem w tę formę modlitwy, zwaną także modlitwą serca. Rekolekcje poprowadzi o. Wojciech Nowak SJ wraz ze współpracownikami.

Sesja: Cierpienie Boga – cierpienie człowieka 02 – 04.04.04

Cierpienie jest rzeczywistością, która przenika nasze codzienne życie. Często nie umiemy sobie z nią radzić. W sesji m.in. rozważania: Jaki powinien być stosunek chrześcijanina do cierpienia własnego i bliźnich? Czy można przeżywać cierpienie dobrze? Jaki sens ma cierpienie? W trakcie sesji przewidziano czas na osobiste rozmowy z prowadzącymi. Skupienie poprowadzą: o. Jerzy Seremak SJ, Dorota Przygrodzka – psychiatra oraz o. Dariusz Michalski SJ.

Sesja: Poznaj siebie 01 – 03.05.04

Rekolekcje: Dziennikarstwo - powołanie i zawód

22 – 23.05.04

W czasie rekolekcji znajdą się m.in. tematy: Obowiązek informowania i obowiązek bycia poinformowanym. Media jako słowo Boże. Więcej liturgii, więcej kultury, czyli o katolickiej wyobraźni. Gazeta i telewizja zamiast pacierza. Idea tych rekolekcji nawiązuje do dni skupienia, jakie dla dziennikarzy prowadził bp Jan Chrapek. Tegoroczne rekolekcje poprowadzi Wacław Oszejca SJ.

Przy wigilijnym stole *Jan Kasprowic*

Że, jako mówi nam wszystkim
Dawne, odwieczne orędzie,
Z pierwszą na niebie gwiazdą
Bóg w naszym domu zasiędzie.
Sercem Go przyjąć gorącym,
Na ścieżaj otworzyć wrota –
Oto co czynić wam każe
Miłość, największa cnota.

* * *

Leopold Staff

Patrzyli z oczu ogromną dziwołą
Pasterze, owiec porzuciwszy strażę,
O, trzej królowie, gdyście Panu w darze
Przynieśli mirrę, kadzidło i złoto.

Lecz o Melchiorze, Kasprze, Baltazarze,
Tajnej mądrości słynęliście cnotą
I z swych uczonych ksiąg doszliście oto,
że się w Betlejem cud boski ukaże.

Cóż to wielkiego, Magowie ze Wschodu,
Żeście odkryli po roku podróży
Pana na sianie, między bydłem, gnojem,

Gdy ja, bez gwiazdy szczególnej przewodę,
Znalazłem Boga – błędząc wiele dłużej –
W jeszcze podlejszej stajni: w sercu swoim.

Adam Mickiewicz

Wierzysz, że Bóg się zrodził w betlejemskim żłobie,
lecz biada Ci, jeśli nie zrodził się w tobie.”

Opowieści rodzinne

Pierwszy raz spędzaliśmy święta jako rodzina. Nasza córeczka miała już dziewięć miesięcy. Było to jej pierwsze Boże Narodzenie. Jakże inaczej przeżywaliśmy adwent.

Obserwując nasze dziecko, jakie jest malutkie i delikatne myślałam o oczekiwaniu na narodzenie się Jezusa. Jakoś bardziej docierało do mnie, że Jezus też był taki maleńki, taki delikatny jak każde niemowlę. Wpatrywałam się w to nasze maleńkie dziecko i myślami błędziłam po Betlejem. Jezus dał się poznać jako małe dziecko, abyśmy się Go nie bali. Takiego maleństwa nie można się bać.

A w rok później Weronika radośnie śpiewała kolędy przekręcając co drugie słowo. Hej kondinda, kondinda. Wytrwale poprawialiśmy jej dziecienną wymowę: kolęda, córeczko kolęda. Ale ona i tak wyśpiewywała: Chała na wysokośći, chała ... Chwała córeczko, chwała.

Dobrze być świadkiem takiej dziecięcej, prostej radości. Dobrze jest wracać do takiej radości.

Teraz córka pytała: Mamo, Jezus też był taki dzidzius jak mój brat? (od miesiąca w domu był już brat). Tak właśnie taki maleńki.

W parafii odbywały się rekolekcje adwentowe. Szczególnie utkwilo mi w pamięci pytanie: jak myślicie – czy patrząc teraz na Jezusa w Najświętszym Sakramencie łatwiej nam jest wierzyć, że to Bóg, niż pasterzom i królom, którzy patrzyli na małe dzieciątko w Betlejem w żłobie. To jest wciąż ten sam Jezus.

Tajemnica Wcielenia. Rodzisz się dla nas wszystkich Jezus.

Elżbieta

Wspólnota w Misji. Biuletyn Wspólnoty Życia Chrześcijańskiego w Polsce. Kwartalnik. Cena 4 zł.

Biuletyn zredagowany przy współudziale Barbary Rogalskiej, Eli Wierszyło, Ewy Dybrowskiej, Ewy Poleszak, Krystyny Seremak, Teresy Błaszkiwicz. Redakcja techniczna: Danuta Piskorska.

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i redagowania nadsyłanych materiałów.

Adres redakcji: Wspólnota w Misji, 02 –532 Warszawa, ul. Rakowiecka 61, tel.: 54 28 890, fax:848 94 99,

e –mail:sekretariat.wzch@wp.pl

ISSN 1508 –1346